

REPUBLIKA HRVATSKA
MINISTARSTVO GOSPODARSTVA, RADA I PODUZETNIŠTVA

NACRT

PRIJEDLOG ZAKONA O USLUGAMA

Zagreb, prosinac 2010. godine

NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O USLUGAMA

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA O USLUGAMA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o uslugama sadržana je u odredbi članka 2. stavka 4. podstavka 1. Ustava Republike Hrvatske („Narodne novine“ 56/90, 135/97, 8/98 – pročišćeni tekst, 113/2000, 124/2000 – pročišćeni tekst, 28/2001, 41/2001 – pročišćeni tekst, 55/2001 – ispravak, 76/2010 i 85/2010 – pročišćeni tekst).

II. OCJENA STANJA I OSNOVNA PITANJA KOJA SE TREBAJU UREDITI ZAKONOM TE POSLJEDICE KOJE ĆE PROISTEĆI DONOŠENJEM ZAKONA

Ocjena stanja

U okviru pregovora Republike Hrvatske s Europskom unijom u poglavlju 3. Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga, slijedom obveza iz Implementacijskog plana za Direktivu 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu (u daljnjem tekstu: Implementacijski plan) koji je Vlada Republike Hrvatske prihvatila 22. listopada 2009. godine, Republika Hrvatska ima obvezu donijeti Zakon o uslugama.

Direktiva 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu (u daljnjem tekstu: Direktiva o uslugama) donesena je 12. prosinca 2006. godine. Države članice Europske unije započele su s primjenom Direktive o uslugama 28. prosinca 2009. godine. Republika Hrvatska ima obvezu ispuniti sve uvjete za punu primjenu Direktive o uslugama do dana pristupanja Europskoj uniji, prema rokovima definiranim u Implementacijskom planu.

Direktiva o uslugama regulira pravo na slobodno poslovno nastanjivanje u skladu sa člankom 43. Ugovora o funkcioniranju Europske unije i pravo na slobodno pružanje usluga na unutarnjem tržištu sukladno članku 49. Ugovora o funkcioniranju Europske unije. Osim toga, Direktiva o uslugama određuje pravila o upravnom pojednostavljenju postupaka za pristup i obavljanje uslužnih djelatnosti, uspostavljanje jedinstvene kontaktne točke za usluge i upravnu suradnju između država članica Europske unije.

Pitanja koja se uređuju ovim Zakonom

Zajedničko unutarnje tržište Europske unije zasniva se na četiri temeljne slobode: slobodi kretanja osoba, kapitala, roba i usluga.

Ukidanje prepreka razvoju uslužnih djelatnosti, kako u državama članicama Europske unije, tako i u Republici Hrvatskoj, ima ključnu važnost za jačanje europske gospodarske integracije, te poticanje uravnoteženog i održivog gospodarskog i socijalnog razvitka.

Obzirom da uslužni sektor obuhvaća veliki broj usluga, teško je utvrditi sve posebne propise koje je potrebno uskladiti s europskom pravnom stečevinom. S druge strane, s obzirom na dinamičnost uslužnog sektora, konstantno se pojavljuju nove usluge za koje ne postoji pravni okvir.

Zakon o uslugama prenijet će temeljne odredbe Direktive o uslugama u hrvatsko nacionalno zakonodavstvo, te će time uspostaviti opći pravni okvir za usluge na koje se navedena Direktiva odnosi.

U 2009. godini te tijekom 2010. godine obavlja se analitički pregled i ocjena usklađenosti nacionalnog zakonodavstva u odnosu na odredbe Direktive o uslugama, sukladno rokovima iz usvojenog Implementacijskog plana iz 2009. godine. Analiziraju se odredbe zakonskih i ostalih propisa koji se odnose na uslužne djelatnosti iz domene Direktive o uslugama i njihova (ne)usklađenost s odredbama te Direktive. Odredbe za koje se analizom utvrdi da nisu sukladne s odredbama Direktive o uslugama bit će uklonjene ili izmijenjene.

Slijedom navedenog, analitičkim pregledom je obuhvaćen velik broj zakonskih i ostalih propisa koji reguliraju pravo poslovnog nastana i slobodno pružanje usluga. Od zakonskih propisa koji su obuhvaćeni analitičkim pregledom izdvajamo: Zakon o trgovačkim društvima, Zakon o obrtu, Zakon o muzejima, Zakon o knjižnicama, Zakon o kazalištima, Zakon o šumama, Zakon o veterinarstvu, Zakon o odvjetništvu, Zakon o ugostiteljskoj djelatnosti, Zakon o pružanju usluga u turizmu, Zakon o prostornom uređenju i gradnji, Zakon o arhitektonskim i inženjerskim poslovima i djelatnostima u prostornom uređenju i graditeljstvu, Zakon o stomatološkoj djelatnosti, Zakon o udžbenicima u osnovnoj i srednjoj školi, Zakon o privatnoj zaštiti, Zakon o autorskim i srodnim pravima, Zakon o posredovanju u prometu nekretnina, Zakon o športu, itd.

Zakon o uslugama je tzv. horizontalni (krovni) zakon koji propisuje opća načela i s kojim će se usklađivati ostali posebni propisi za uslužne djelatnosti na koje se Zakon odnosi. Time će se osigurati usklađenost propisa za navedene djelatnosti s Direktivom o uslugama. Obzirom da je tržište usluga vrlo dinamično, istovremeno će se osigurati i pravila za nove usluge koje se pojavljuju na tržištu.

Uslužni sektor predstavlja veliki pokretač gospodarskog rasta i ostvaruje oko 70% BDP-a u većini država članica Europske unije. Postoje brojne prepreke koje sprječavaju ili usporavaju razvoj usluga, posebno kod malih i srednjih poduzeća. Prepreke često proizlaze iz pravne neizvjesnosti i upravnih opterećenja vezanih za ostvarivanje prava na poslovno nastanjivanje i slobodno pružanje usluga.

Zakon o uslugama propisat će pojednostavljenje postupaka i uvjeta za pristup i obavljanje uslužne djelatnosti. Posebna je pozornost posvećena uspostavi elektroničkih postupaka, tako da će se svi postupci moći odvijati na daljinu, i to elektroničkim putem.

Posljedice koje će proisteći donošenjem ovoga Zakona

Zakon o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija („Narodne novine“ 124/09), sukladno Direktivi 2005/36/EZ o priznavanju stručnih kvalifikacija, regulira sustav priznavanja inozemnih stručnih kvalifikacija za obavljanje reguliranih profesija u Republici Hrvatskoj u svrhu ostvarivanja prava na poslovno nastanjivanje i slobodno pružanje usluga na privremenoj i povremenoj osnovi u Republici Hrvatskoj na temelju inozemnih stručnih kvalifikacija.

Zakonom o uslugama propisat će se opći pravni okvir za pristup i obavljanje uslužnih djelatnosti uzimajući u obzir različita obilježja svake djelatnosti i sustav njihova uređenja. Opći pravni okvir temelji se na dinamičnom i selektivnom pristupu koji uključuje uklanjanje

brzo uklonjivih prepreka, dok se za ostale predviđa postupak ispitivanja, ocjenjivanja i usklađivanja, kako bi se osigurao visok stupanj pravne povezanosti nacionalnog zakonodavstva s pravnom stečevinom Europske zajednice.

Zakon o uslugama osigurat će visoki stupanj zaštite ciljeva od općeg interesa i posebno zaštite potrošača. To se osobito odnosi na visoku razinu kvalitete i sigurnosti usluga koje Zakon propisuje.

Zakonom o uslugama omogućit će se slobodno poslovno nastanjivanje na teritoriju Republike Hrvatske pružateljima usluga iz država ugovornica Europskog gospodarskog područja (u daljnjem tekstu: EGP-a), te slobodno pružanje prekograničnih usluga na hrvatskom teritoriju pružateljima usluga koji su poslovno nastanjeni u državama ugovornicama EGP-a.

Isto tako će domaće pravne i fizičke osobe moći ostvariti pravo na poslovno nastanjivanje u bilo kojoj državi ugovornici EGP-a, a u slučaju pružanja usluga u bilo kojoj državi ugovornici EGP-a, ukoliko imaju sjedište u Republici Hrvatskoj, neće morati u dotičnoj državi registrirati sjedište.

Hrvatsko gospodarstvo, kao i gospodarstvo Europske unije, većinom je uslužno orijentirano s obzirom na udio usluga u BDP-u, s tendencijom rasta. Stoga će trgovinska liberalizacija u tom kontekstu predstavljati važan čimbenik gospodarskog rasta u Hrvatskoj, uključujući priljev stranih ulaganja, stvaranje novih radnih mjesta i daljnji razvoj trgovinskih odnosa. Zakonodavni okvir vezan uz usluge je važan za Hrvatsku i iz perspektive kvalitete i sigurnosti usluga, odnosno poboljšanja informiranosti i zaštite potrošača. Također, liberalizacija na području usluga će povećati konkurentnost i pridonijeti snižavanju cijena usluga, odnosno povećanju dohotka potrošača.

Uklanjanje nepotrebnih procedura znatno će smanjiti vrijeme i troškove, te povećati slobodu poslovanja u Hrvatskoj i priljev izravnih stranih ulaganja. Zakonodavni okvir obvezuje Republiku Hrvatsku i sve države članice na međusobnu upravnu suradnju putem Informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (u daljnjem tekstu: IMI sustav). Nadalje, u Hrvatskoj gospodarskoj komori će biti uspostavljena jedinstvena kontaktna točka koja će služiti kao internetski informacijski servis spajanja primatelja i pružatelja usluga, te kao elektronički posrednik između poslovnog sektora i javne uprave, a što je važno iz perspektive razvoja elektroničke uprave općenito. Primjerice, ukoliko se pružatelj usluge želi poslovno nastaniti u Republici Hrvatskoj, pri jedinstvenoj kontaktnoj točki će pronaći poveznice na sva relevantna nadležna tijela i uspostavljene registre potrebne za poslovno nastanjivanje, a registraciju će moći obaviti na daljinu i to elektroničkim putem.

Sve navedeno je osobito je važno u kontekstu trenutne opće gospodarske krize. Liberalizacija na području pružanja usluga i poslovnog nastana je od važnosti kako za hrvatske gospodarstvenike, tako i za gospodarstvenike iz država članica Europske unije. To će se pogotovo odnositi na jačanje konkurentnosti malih i srednjih poduzeća.

Skori ulazak Republike Hrvatske u Europsku uniju znači proširenje unutarnjeg jedinstvenog tržišta, odnosno nove mogućnosti za još bolju uspostavu trgovinskih veza te jačanje hrvatske i europske konkurentnosti.

Prema statističkim podacima za 2008. i 2009. godinu, u Europskoj uniji uslužni sektor je bio glavni pokretač izravnih stranih ulaganja. Na temelju stranih ulaganja u uslužnom sektoru u

2009. godini otvoreno je 60% novih radnih mjesta, dok je u industrijskim djelatnostima otvoreno 40% novih radnih mjesta.

Nakon što je u državama članicama Europske unije 28. prosinca 2009. godine započela primjena Direktive o uslugama, obavljene su prve gospodarske procjene učinaka primjene Direktive, koje predviđaju da će se potencijalna gospodarska dobit na godišnjoj razini kretati između 60 i 140 milijardi eura, što će značiti mogući doprinos rastu BDP-a na razini Europske unije između 0,6 do 1,5%.

Na temelju navedenih pokazatelja, nakon ulaska Republike Hrvatske u Europsku uniju i nakon početka pune primjene Direktive o uslugama u našoj zemlji, očekuju se slični pozitivni učinci i na hrvatsko gospodarstvo.

III. OCJENA POTREBNIH SREDSTAVA ZA PROVOĐENJE ZAKONA O USLUGAMA

Za provođenje ovoga Zakona u 2010. i 2011. godini nije potrebno osigurati dodatna sredstva u državnom proračunu ni proračunima jedinica lokalne i područne (regionalne) samouprave.

IV. TEKST PRIJEDLOGA ZAKONA S OBRAZLOŽENJEM

Nacrt prijedlog Zakona o uslugama

I. OPĆE ODREDBE

Predmet zakona

Članak 1.

- (1) Ovim se Zakonom uređuje pravo na poslovni nastan i slobodu pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske, uz osiguravanje visokog stupnja sigurnosti i kvalitete tih usluga, sukladno Direktivi 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006. godine o uslugama na unutarnjem tržištu.
- (2) Ovim se Zakonom uređuje način donošenja provedbenih propisa kojima nadležni ministri i ravnatelji državnih upravnih organizacija (u daljnjem tekstu: čelnici središnjih tijela državne uprave), na temelju ovoga Zakona podrobnije uređuju pravo na poslovni nastan i slobodu pružanja usluga.
- (3) Ovim se Zakonom uređuje i nadzor nad ostvarenjem prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga.

Primjena zakona

Članak 2.

- (1) Ovaj se Zakon primjenjuje na usluge koje pružaju pružatelji usluga s pravom na poslovni nastan na teritoriju Republike Hrvatske ili u državi ugovornici Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru (u daljnjem tekstu: državi ugovornici EGP-a).

- (2) Odredbe ovoga Zakona se ne odnose na:
- 1) liberalizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa rezerviranih za javna ili privatna tijela;
 - 2) privatizaciju javnih tijela koja pružaju usluge;
 - 3) ukidanje monopola u području pružanja usluga;
 - 4) potpore koje dodjeljuju države ugovornice EGP-a, a koje su obuhvaćene propisima Europske unije (u daljnjem tekstu: EU) o tržišnom natjecanju;
 - 5) slobodno definiranje usluga koje se smatraju uslugama od općeg gospodarskog interesa, načine njihove organizacije i financiranja sukladno propisima o državnoj potpori te specifične obveze kojima podliježu;
 - 6) ostvarivanje temeljnih prava, prava na pregovore, zaključivanje i provedbu kolektivnih ugovora;
 - 7) propise iz radnog prava, uključujući propise o zaštiti zdravlja i sigurnosti na radu;
 - 8) propise o socijalnoj sigurnosti (uključujući obvezno zdravstveno i mirovinsko osiguranje);
 - 9) propise iz kaznenog prava;
 - 10) propise radi zaštite i promicanja kulturne ili jezične raznolikosti te pluralizma medija;
 - 11) područje oporezivanja.
- (3) Ovaj se Zakon ne primjenjuje na sljedeće usluge:
- 1) ne-gospodarske usluge od općeg interesa;
 - 2) financijske usluge;
 - 3) elektroničke komunikacijske mreže i usluge te elektroničku komunikacijsku infrastrukturu i povezanu opremu, koje su uređene posebnim propisima iz područja elektroničkih komunikacija;
 - 4) usluge na području prijevoza, uključujući gradski prijevoz, taksi službu, prijevoz vozilom hitne medicinske pomoći, prijevoz vozilom za sanitetski prijevoz i lučke službe, koje ulaze u područje primjene Naslova V. Ugovora o funkcioniranju EU;
 - 5) usluge agencija za privremeno zapošljavanje;
 - 6) djelatnosti zdravstvenih usluga bez obzira na to pružaju li ih zdravstvene ustanove, privatna praksa ili trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti, bez obzira na način na koji su organizirane i financirane na nacionalnoj razini te bez obzira jesu li javne ili privatne. Ova iznimka obuhvaća zdravstvenu zaštitu i ljekarničke usluge koje zdravstveni djelatnici pružaju pacijentima kako bi ocijenili, zadržali ili poboljšali njihovo zdravstveno stanje;
 - 7) audiovizualne usluge, uključujući kinematografske, bez obzira na način njihovog produciranja, distribucije i prijenosa, te radijsko emitiranje;
 - 8) igre na sreću koje uključuju lutrijske igre, igre u kasinima, kladioničarske igre i igre na sreću na automatima;
 - 9) djelatnosti povezane s izvršavanjem službenih ovlasti;
 - 10) socijalne usluge u području stanovanja, dječje skrbi te potpore obiteljima i osobama koje trebaju trajnu, privremenu ili povremenu pomoć, koje osigurava država, od nje ovlaštenu pružatelji usluga ili dobrotvorne organizacije koje je država priznala kao takve;
 - 11) usluge privatne zaštite;
 - 12) usluge javnih bilježnika i javnih ovršitelja, koje imenuje rješenjem čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za pravosuđe.

Primjena zakona i posebni propisi

Članak 3.

- (1) Posebni propisi koji propisuju uvjete ostvarenja prava na poslovni nastan ili slobodu pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske usklađuju se s odredbama ovoga Zakona.
- (2) Propisima iz članka 1. stavka 2. ovoga Zakona propisuje se i drugo što je odlučno za uređivanje područja na koje se propis odnosi. Čelnici središnjih tijela državne uprave u skladu sa svojim nadležnostima i djelokrugom rada donose provedbene propise koji prenose usklađeno zakonodavstvo EU.
- (3) U slučaju kad su odredbe ovoga Zakona u suprotnosti s odredbama posebnog propisa koji uređuje uvjete za poslovni nastan ili slobodno pružanje usluga u specifičnim sektorima ili za specifične struke, primjenjuju se odredbe posebnog propisa, uključujući propise o radu izaslanih radnika, propise o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti, propise o izvođenju djelatnosti televizijskog emitiranja i propise o reguliranim profesijama.
- (4) Kod donošenja propisa iz stavka 1. ovoga članka uzimaju se u obzir međunarodna načela i preuzete obveze iz međunarodnih ugovora radi sprječavanja nepotrebnih zapreka u ostvarivanju prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga.

Pojmovi u zakonu

Članak 4.

U smislu ovoga Zakona pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:

- 1) “usluga” je svaka samostalna gospodarska djelatnost koja se uobičajeno obavlja za naknadu, ukoliko nije obuhvaćena pravnim propisima vezanim uz slobodu kretanja roba, kapitala i osoba;
- 2) “pružatelj usluge” je svaka fizička osoba koja je državljanin Republike Hrvatske ili državljanin države ugovornice EGP-a ili svaka pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili državi ugovornici EGP-a, koja nudi ili pruža uslugu;
- 3) “primatelj usluge” je svaka fizička osoba koja je državljanin Republike Hrvatske ili državljanin države ugovornice EGP-a ili svaka pravna osoba sa sjedištem u Republici Hrvatskoj ili državi ugovornici EGP-a, koja koristi ili želi koristiti uslugu u profesionalne ili neprofesionalne svrhe;
- 4) “država sjedišta” je Republika Hrvatska ili država ugovornica EGP-a na čijem teritoriju pružatelj dotične usluge ostvaruje pravo na poslovni nastan;
- 5) “sjedište” označava stvarno obavljanje gospodarske djelatnosti od strane pružatelja usluga u neodređenom vremenskom razdoblju i sa stalnom infrastrukturom gdje se stvarno obavlja djelatnost pružanja usluga;
- 6) “sustav ishoda odobrenja” je svaki postupak koji pružatelj ili primatelj usluge mora slijediti kako bi od nadležnog tijela dobio službenu odluku o pristupu ili obavljanju uslužne djelatnosti, uključujući postupke registracije trgovačkih društava, obrta i ustanova;
- 7) “uvjet” je svaka obveza, zabrana ili ograničenje koje je predviđeno zakonom, ili drugim propisima Republike Hrvatske ili država ugovornica EGP-a ili koje proizlazi iz sudske ili upravne prakse, propisa profesionalnih strukovnih tijela, komora, udruga ili drugih profesionalnih organizacija, usvojenih pri obavljanju svoje pravne nezavisnosti. U smislu ovoga Zakona propisi utvrđeni u kolektivnim ugovorima sklopljenim između socijalnih partnera se kao takvi ne smatraju uvjetima;
- 8) “prevladavajuće kategorije javnog interesa” su kategorije koje su kao takve priznate u sudskoj praksi Europskog suda, a uključuju sljedeće kategorije: javni poredak, javnu

- sigurnost, javnu zaštitu, javno zdravlje, očuvanje financijske ravnoteže sustava socijalne sigurnosti, zaštitu potrošača, primatelja usluga i radnika, poštene poslovne transakcije, borbu protiv prijevara, zaštitu okoliša i urbanog okoliša, zdravlje životinja, intelektualno vlasništvo, očuvanje nacionalne povijesne i umjetničke baštine, ciljeve socijalne i kulturne politike;
- 9) "nadležno tijelo" je svako tijelo koje sukladno svom djelokrugu rada i ovlastima nadzire ili regulira uslužne djelatnosti u Republici Hrvatskoj;
 - 10) "regulirana profesija" je profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kod kojih je pristup i obavljanje odnosno način obavljanja djelatnosti na temelju zakonskih odnosno podzakonskih ili drugih akata donesenih na temelju zakonskih ovlaštenja, izravno ili neizravno uvjetovan posjedovanjem određenih stručnih kvalifikacija, kao i profesionalna djelatnost ili skupina profesionalnih djelatnosti kojom se bave članovi strukovnih organizacija s profesionalnim nazivom;
 - 11) "poslovna komunikacija" označava svaku vrstu komunikacije koja je namijenjena neposrednom ili posrednom promicanju robe, usluga ili ugleda pravne ili fizičke osobe koja obavlja trgovačku, industrijsku ili obrtničku djelatnost ili aktivnosti propisane u okviru određene struke. Aktivnosti koje same po sebi ne predstavljaju poslovne komunikacije:
 - 1) davanje informacija koje omogućavaju izravni pristup djelatnosti pravne ili fizičke osobe, što posebno uključuje naziv domene ili adresu elektronske pošte;
 - 2) komunikacije u vezi s robama, uslugama ili ugledom pravne ili fizičke osobe, koje su pribavljene neovisno, a posebno kada se pružaju bez financijske naknade;
 - 12) "IMI sustav" (Internal Market Information System) je informacijski sustav unutarnjeg tržišta namijenjen za razmjenu informacija između administracija država ugovornica EGP-a;
 - 13) „države ugovornice Ugovora o Europskom gospodarskom prostoru“ su države članice Europske unije, te Island, Lihtenštajn i Norveška;
 - 14) „multidisciplinarnе djelatnosti“ su zajedničko ili partnersko obavljanje različitih uslužnih djelatnosti dvaju ili više pružatelja usluga;
 - 15) „usluga od općeg gospodarskog interesa“ je usluga kojom se izvršava posebna zadaća u društvenom interesu propisana posebnim propisom u kojem je precizno navedena priroda posebne zadaće.

II. NAČELA UPRAVNOG POSTUPANJA

Načela postupanja

Članak 5.

- (1) Nadležno upravno tijelo dužno je postupati u postupcima ostvarenja prava na slobodu poslovnog nastana shodno načelima:
 - zakonitosti;
 - razmjernosti u zaštiti prava stranaka i javnog interesa;
 - pomoći stranci;
 - učinkovitosti i ekonomičnosti.
- (2) Upravno postupanje u smislu ovoga članka odnosi se na sve pružatelje usluga iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona.

Jedinstvena kontaktna točka

Članak 6.

- (1) Elektronička jedinstvena kontaktna točka (u daljnjem tekstu: jedinstvena kontaktna točka) u Republici Hrvatskoj je Hrvatska gospodarska komora.
- (2) Jedinstvena kontaktna točka dužna je pružati pomoć zainteresiranim osobama da mogu obaviti sve postupke i ispuniti sve uvjete za pristup ili obavljanje uslužne djelatnosti.
- (3) Postupci i uvjeti za pristup ili obavljanje uslužne djelatnosti iz stavka 2. ovoga članka moraju biti jasni i jednoznačni, nedvosmisleni, lako dostupni na daljinu i putem elektroničkih sredstava i redovito ažurirani.
- (4) Nadležno tijelo dužno je osigurati da putem jedinstvene kontaktne točke pružatelji usluga mogu obaviti sve radnje u svrhu provedbe postupka kao i radnje u svrhu ispunjenja uvjeta potrebnih za pristup uslužnim djelatnostima koje žele obavljati i dobiti odgovarajuće obrasce i dokumentaciju za dobivanje ovlaštenja potrebnih za obavljanje uslužnih djelatnosti.
- (5) Stavci 3. i 4. ovoga članka ne odnose se na pregled prostorija u kojima se pruža usluga niti na pregled opreme koju koristi pružatelj usluge kao ni na fizičko ispitivanje sposobnosti ili osobnog integriteta pružatelja usluga ili njegovog odgovornog osoblja.

III. PRAVO NA SLOBODU POSLOVNOG NASTANA ZA PRUŽATELJE USLUGA

Načelo slobodnog pristupa ili obavljanja uslužne djelatnosti

Članak 7.

- (1) Pravo na slobodu poslovnog nastana pružatelja usluga ne može biti ograničena posebnim propisom, osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.
- (2) U smislu ovoga Zakona ne smatra se ograničenjem ispitni postupak ishoda odobrenja u slučajevima:
 - 1) ako sustav ishoda odobrenja nije diskriminirajući u odnosu na pružatelja usluge s obzirom na državljanstvo te prebivalište ili boravište;
 - 2) ako je sustav ishoda odobrenja opravdan prevladavajućom kategorijom javnog interesa;
 - 3) ako je sustav ishoda odobrenja razmjeran u zaštiti prava stranaka i javnog interesa.

Kriteriji sustava ishoda odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti

Članak 8.

Sustavi ishoda odobrenja iz članka 7. stavka 2. ovoga Zakona moraju zadovoljavati kriterije:

- 1) zabrane diskriminacije;
- 2) opravdane prevladavajućim kategorijama javnog interesa;
- 3) razmjernosti;
- 4) jasnoće i jednoznačnosti, nedvosmislenosti;
- 5) objektivnosti;
- 6) prethodnog objavljivanja;
- 7) transparentnosti i dostupnosti.

Odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti

Članak 9.

- (1) U ispitnom postupku davanja odobrenja za ostvarenje prava na poslovni nastan ne smije se od pružatelja usluge zahtijevati ponovno ispunjenje uvjeta koji su istovrijedni ili po vrsti i svrsi usporedivi uvjetima koji su već ispunjeni u Republici Hrvatskoj ili u drugoj državi ugovornici EGP-a.
- (2) Temeljem dobivenog odobrenja, pružatelj usluge može izvoditi uslužnu djelatnost na cijelom teritoriju Republike Hrvatske, uključujući osnivanje agencija, društva kćeri, podružnica ili ureda, izuzev ako novo odobrenje za ostvarenje prava na poslovni nastan ili ograničenje odobrenja za ostvarenje prava na poslovni nastan za određeni dio državnog teritorija nije opravdano prevladavajućom kategorijom javnog interesa.
- (3) Nadležno tijelo usvaja zahtjev nakon što se na propisani način ispitivanjem utvrdi da su zadovoljeni uvjeti propisani za obavljanje uslužne djelatnosti.
- (4) Izuzev u slučaju usvajanja zahtjeva, svako rješenje nadležnog tijela, uključujući odbijanje zahtjeva ili ukidanje odobrenja ukoliko više nisu ispunjeni potrebni uvjeti, mora biti u cijelosti obrazloženo i može biti predmet žalbe ili spora pred sudom ili drugim nadležnim tijelom.

Rok trajanja odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti

Članak 10.

- (1) Usvojen zahtjev pružatelja usluge ne smije biti vremenski ograničen, izuzev u slučaju:
 - 1) ako rok važenja odobrenja ovisi o trajnom ispunjavanju i kontroli propisanih uvjeta;
 - 2) ako je broj raspoloživih odobrenja ograničen zbog prevladavajuće kategorije javnog interesa;
 - 3) ako se vremensko ograničenje odobrenja može opravdati prevladavajućom kategorijom javnog interesa.
- (2) Ograničenje iz stavka 1. ovoga članka ne odnosi se na najdulje razdoblje u kojem pružatelj usluge mora stvarno započeti svoju djelatnost po ishodu odobrenja sukladno primijenjenim propisima.
- (3) Pružatelj usluge je dužan obavijestiti jedinstvenu kontaktnu točku iz članka 6. ovoga Zakona u slučaju:
 - 1) osnivanja društva kćeri čije djelatnosti ulaze u područje primjene sustava ishoda odobrenja;
 - 2) promjene pravnog položaja, zbog čega više nisu ispunjeni uvjeti za prihvaćanje zahtjeva.

Odabir kandidata

Članak 11.

- (1) Broj raspoloživih odobrenja može se ograničiti zbog nedostatnih prirodnih izvora ili tehničkih mogućnosti. U tom će slučaju nadležno tijelo postupak odabira provesti na temelju javno objavljene obavijesti i javno objavljenih kriterija za odabir kojima je osigurana nepristranost i transparentnost postupka odabira.
- (2) U slučajevima iz stavka 1. ovoga članka odobrenje se izdaje za odgovarajuće vremensko razdoblje i neće se automatski produljivati. Prilikom odabira kandidata nitko od kandidata ne smije biti u povlaštenom položaju u odnosu na ostale kandidate koji sudjeluju u postupku odabira.

- (3) Sukladno stavku 1. ovoga članka, te člancima 7., 8. i 9. ovoga Zakona, prilikom utvrđivanja pravila za postupak odabira kandidata, uzet će se u obzir prevladavajuće kategorije javnog interesa.

Rokovi za odlučivanje o zahtjevu za ishođenje odobrenja Članak 12.

- (1) Zahtjev za ishođenje odobrenja može se podnijeti jedinstvenoj kontaktnoj točki ili neposredno nadležnom tijelu.
- (2) Jedinstvena kontaktna točka dužna je bez odgode, a najkasnije sljedeći radni dan dostaviti nadležnom tijelu zaprimljeni zahtjev.
- (3) Nadležno tijelo je dužno o urednom zahtjevu odlučiti rješenjem u zakonskom roku od 30 dana. Rok počinje teći od dana dostave urednog zahtjeva nadležnom tijelu.
- (4) Nadležno tijelo može upravnim postupovnim aktom produljiti propisani rok za odlučivanje iz stavka 3. ovoga članka, ako to opravdava složenost predmeta, najviše jedanput i to za isto vremensko razdoblje.
- (5) Ukoliko nadležno tijelo u roku propisanim stavkom 3. ili 4. ovoga članka ne donese rješenje, zahtjev se smatra usvojenim. Radi zaštite javnih interesa posebnim propisima mogu se propisati iznimke od ovoga pravila.
- (6) Posebnim propisom može se odrediti rok duži od roka iz stavka 3. ovoga članka ukoliko to zahtijeva sustav ishođenja odobrenja za određene specifične uslužne djelatnosti.
- (7) Doneseno rješenje o zahtjevu nadležno tijelo dostavlja podnositelju zahtjeva, neovisno o tome da li je zahtjev podnesen jedinstvenoj kontaktnoj točki ili neposredno nadležnom tijelu.

Obavijest o prijemu zahtjeva Članak 13.

Jedinstvena kontaktna točka je dužna, bez odgode, podnositelja zahtjeva pisanim putem obavijestiti o:

- 1) prijemu zahtjeva;
- 2) roku u kojem je nadležno tijelo dužno odlučiti o urednom zahtjevu;
- 3) pravnim lijekovima;
- 4) činjenicama da se nedonošenjem odluke nadležnog tijela u propisanom roku zahtjev smatra usvojenim, odnosno da se ne smatra usvojenim ukoliko su posebnim propisima propisane iznimke sukladno članku 12. stavku 5. ovoga Zakona.

IV. SLOBODA PRUŽANJA USLUGA I IZNIMKE Načelo slobodnog pružanja usluga Članak 14.

- (1) Pružatelju usluga iz članka 2. stavka 1. ovoga Zakona osigurat će se slobodan pristup i slobodno pružanje usluga na teritoriju Republike Hrvatske.
- (2) Uvjeti za pristup ili pružanje usluga na teritoriju Republike Hrvatske moraju biti u skladu s načelima:
 - 1) nediskriminacije koji određuje da uvjet ne smije biti izravno ili neizravno diskriminirajući s obzirom na državljanstvo niti državu poslovnog nastana;
 - 2) nužnosti koji određuje da uvjet mora biti opravdan kategorijama javnog poretka, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša;

- 3) razmjernosti koji određuje da uvjet mora biti prikladan za ispunjenje postavljenog cilja i ne smije prekoračiti ono što je nužno za njegovo ostvarenje.

Načelo zabrane ograničavanja slobodnog pružanja usluga **Članak 15.**

- (1) Pružatelju usluge sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a osigurat će se slobodno pružanje uslužne djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske.
- (2) Pružatelju usluge iz stavka 1. ovoga članka ne smije se ograničiti sloboda pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske propisivanjem:
 - 1) obveze ostvarivanja sjedišta na teritoriju Republike Hrvatske;
 - 2) upisa u registar kao uvjeta za obavljanje djelatnosti;
 - 3) zabrane uspostave određenog oblika infrastrukture na teritoriju Republike Hrvatske potrebnog za pružanje usluga;
 - 4) primjene specifičnih ugovornih odredbi na odnos između pružatelja i primatelja usluge, kojima se samostalno zaposlenim osobama onemogućuje ili ograničava pravo na pružanje određene vrste usluga;
 - 5) obveze posjedovanja posebne javne isprave potrebne za započinjanje obavljanja uslužne djelatnosti, izdane od nadležnog tijela u Republici Hrvatskoj;
 - 6) zahtjeva koji se odnose na uporabu opreme i materijala u postupku pružanja usluge, izuzev opreme i materijala potrebnih za osiguranje zdravstvenih i sigurnosnih uvjeta rada;
 - 7) ograničenja koje se odnose na primatelje usluga, sukladno članku 18. ovoga Zakona.
- (3) Uvjeti opravdani kategorijama javnog poretka, javne sigurnosti, javnog zdravlja ili zaštite okoliša mogu biti postavljeni prekograničnim pružateljima usluga u mjeri u kojoj su razmjerni zaštiti navedenih kategorija.

Iznimke od slobode pružanja usluga **Članak 16.**

Odredbe ovoga Zakona o slobodi pružanja usluga ne primjenjuju se na:

- 1) usluge od općeg gospodarskog interesa, uključujući:
 - a) usluge u poštanskom sektoru;
 - b) usluge u elektroenergetskom sektoru;
 - c) usluge opskrbe plinom;
 - d) vodne usluge javne vodoopskrbe i javne odvodnje;
 - e) usluge gospodarenja otpadom;
- 2) pravila o radu izaslanih radnika iz Direktive 96/71/EZ;
- 3) pravila o zaštiti osobnih podataka iz Direktive 95/46/EZ;
- 4) pravila iz Direktive 77/249/EEZ kojima se odvjeticima olakšava učinkovito korištenje slobode pružanja usluga;
- 5) djelatnosti javnog izvršitelja;
- 6) pravila iz Naslova II. Direktive 2005/36/EZ o reguliranim profesijama i zahtjeve države ugovornice EGP-a u kojoj se pruža usluga, kojima se obavljanje djelatnosti ograničava na određenu struku;
- 7) pravila EU o koordinaciji sustava socijalne sigurnosti iz Uredbe (EEZ-a) br. 1408/71;
- 8) upravne uvjete u svezi slobodnog kretanja osoba i njihovim prebivalištem ili boravištem, sukladno Direktivi 2004/38/EZ;
- 9) pravila vezana uz vizni sustav i boravak državljana trećih zemalja;
- 10) pravila o nadzoru i provjeri pošiljaka otpada;

- 11) prava intelektualnog vlasništva;
- 12) akte koji po zakonu zahtijevaju sudjelovanje javnog bilježnika;
- 13) pravila o zakonom obveznoj reviziji godišnjih financijskih izvješća i konsolidiranih računa;
- 14) registraciju vozila zakupljenih u drugoj državi ugovornici EGP-a (leasing);
- 15) odredbe koje se odnose na ugovorne i izvanugovorne obveze, uključujući oblik ugovora, određene u skladu s propisima međunarodnog privatnog prava.

Iznimke u pojedinačnim slučajevima

Članak 17.

- (1) Nadležna tijela mogu u izvanrednim okolnostima, iznimno od odredbi iz članaka 14. i 15. ovoga Zakona, provesti potrebne mjere vezane uz sigurnost usluga nad pružateljem usluga sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a.
- (2) Izvanredne okolnosti u smislu ovoga članka su okolnosti povezane s prevladavajućim kategorijama javnog interesa definiranim u članku 30. stavku 1. ovoga Zakona.
- (3) Mjere iz stavka 1. ovoga članka nadležna tijela mogu provesti samo na temelju prethodno provedenog postupka propisanog pravilnikom iz članka 38. stavka 1. točke 4) ovoga Zakona.
- (4) Mjere iz stavka 1. ovoga članka nadležna tijela mogu provesti ako su ispunjeni sljedeći uvjeti:
 - 1) da odredbe nacionalnih propisa, u skladu s kojima je poduzeta mjera, nisu usklađene na razini EU u području sigurnosti usluga;
 - 2) da mjere predviđaju viši stupanj zaštite primatelja, nego što to predviđaju mjere koje poduzima država sjedišta u skladu sa odredbama nacionalnog propisa;
 - 3) da država sjedišta nije poduzela nikakve mjere ili su poduzete mjere nedostatne;
 - 4) te da su mjere razmjerne nastalim okolnostima.
- (5) Stavci 1., 2. i 3. ovoga članka ne utječu na primjenu odredbi propisanih aktima EU, koje jamče slobodu pružanja usluga ili dopuštaju iznimke od te slobode.

V. PRAVA PRIMATELJA USLUGA

Zabranjena ograničenja

Članak 18.

Primatelju usluga ne smiju biti propisani uvjeti koji ograničavaju korištenje usluga pružatelja usluga sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a, a posebice:

- 1) obveza da pribavi odobrenje od nadležnog tijela ili da podnese izjavu pri takvom tijelu;
- 2) diskriminirajuća ograničenja dodjele financijske pomoći na temelju činjenice da pružatelj usluge ima sjedište u drugoj državi ugovornici EGP-a ili ograničenja uvjetovana mjestom pružanja usluge.

Nediskriminacija primatelja usluga

Članak 19.

- (1) Na primatelja usluge ne smiju se primjenjivati diskriminirajući zahtjevi uvjetovani državljanstvom te mjestom prebivališta ili boravišta.
- (2) Stavak 1. ovoga članka primjenjuje se i na opće uvjete pristupa usluzi, koju pružatelj usluge stavlja na raspolaganje široj javnosti, izuzev u slučajevima kada su objektivno opravdani različiti uvjeti pristupa usluzi.

Pristup informacijama
Članak 20.

- (1) Nadležno tijelo omogućit će na teritoriju Republike Hrvatske pristup informacijama primatelju usluga, koje se odnose na:
 - 1) opće informacije o uvjetima koji se primjenjuju u drugim državama ugovornicama EGP-a u vezi s pristupom i pružanjem uslužnih djelatnosti, a posebice onih vezanih uz zaštitu potrošača;
 - 2) opće informacije o raspoloživim pravnim lijekovima u slučaju spora između pružatelja i primatelja usluge;
 - 3) kontaktne podatke organizacija ili udruga, uključujući Mrežu europskih centara za zaštitu potrošača, od kojih pružatelji ili primatelji usluga mogu dobiti praktičnu pomoć.
- (2) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo određuje tijelo nadležno za pristup informacijama iz stavka 1. ovoga članka.

VI. SIGURNOST I KVALITETA USLUGA
Informacije o pružateljima i njihovim uslugama
Članak 21.

- (1) Pružatelj usluga dužan je primateljima usluga staviti na raspolaganje sljedeće informacije:
 - 1) naziv pružatelja usluge, njegov pravni status i oblik, adresu sjedišta i podatke za brzo kontaktiranje i neposredno komuniciranje, osobito broj telefona, broj telefaksa i, ako je to moguće, adresu elektroničke pošte;
 - 2) naziv registra i registracijski broj pružatelja usluga ili istovjetna sredstva identifikacije u tom registru, ako je pružatelj usluge registriran u trgovačkom ili drugom javnom registru;
 - 3) pojedinosti o relevantnom nadležnom tijelu ili jedinstvenoj kontaktnoj točki, ako djelatnost podliježe sustavu ishoda odobrenja;
 - 4) identifikacijski broj iz članka 22. stavka 1. Šeste direktive Vijeća 77/388/EEZ od 17. svibnja 1977. o usklađivanju zakona država članica o porezu na promet – Zajednički sustav poreza na dodanu vrijednost: jedinstvena osnova za ocjenjivanje, ako djelatnost podliježe plaćanju poreza na dodanu vrijednost;
 - 5) stručnu kvalifikaciju i državu članicu u kojoj je priznata ta stručna kvalifikacija, za regulirane profesije, sva profesionalna tijela ili slične ustanove u kojima je pružatelj usluga registriran;
 - 6) opće uvjete i klauzule koje, ako postoje, koristi pružatelj usluge, uključujući ugovorne klauzule koje pružatelj koristi u odnosu na zakon koji se primjenjuje na ugovor i/ili nadležne sudove;
 - 7) postojanje eventualnog jamstva nakon prodaje, koje nije propisano zakonom;
 - 8) cijenu usluge, ako pružatelj usluge unaprijed odredi cijenu za određenu vrstu usluge;
 - 9) glavna obilježja usluge;
 - 10) osiguranje ili jamstva navedena u članku 22. stavku 2. ovoga Zakona, a posebice kontaktne informacije osiguravatelja ili jamca te teritorijalnu pokrivenost.
- (2) Pružatelj usluga dužan je osigurati da su informacije iz stavka 1. ovoga članka:

- 1) lako dostupne primatelju usluge na mjestu gdje se zaključuje ugovor ili pruža usluga ili da su lako dostupne primatelju elektroničkim putem na adresi koju dostavi pružatelj;
 - 2) sadržane u informativnim materijalima koje pružatelj usluge daje primatelju usluge i koji detaljno opisuju ponuđenu uslugu.
- (3) Pružatelj usluge dužan je na zahtjev primatelja usluge dostaviti sljedeće dodatne informacije:
- 1) način izračuna cijene usluge tako da je primatelj usluge može provjeriti ili dovoljno precizno procijeniti, ukoliko pružatelj usluge za određenu vrstu usluge nije unaprijed odredio cijenu;
 - 2) za regulirane profesije, uputu na pravne propise koji se primjenjuju u državi članici poslovnog nastana i načine pristupa tim propisima;
 - 3) informacije o multidisciplinarnim aktivnostima i partnerstvima koja su izravno povezana s navedenom uslugom i informacije o mjerama koje se poduzimaju kako bi se izbjegao sukob interesa. Te se informacije moraju nalaziti u svim informativnim materijalima iz stavka 2. točke 2) ovoga članka;
 - 4) o svim pravilima ponašanja kojima podliježe pružatelj usluge i adresu na kojoj se elektroničkim putem spomenuta pravila mogu konzultirati navodeći dostupne jezične verzije;
 - 5) ako pružatelj usluge podliježe pravilima ponašanja ili je član trgovačkog udruženja ili drugog tijela koje predviđa vansudsko rješavanje sporova, pružatelj usluge dužan je i o tome osigurati potrebne informacije. Pružatelj usluge mora navesti načine pristupa detaljnim informacijama o obilježjima i uvjetima korištenja vansudskog rješavanja sporova.
- (4) Pružatelj usluga dužan je informacije iz stavaka 1., 2. i 3. ovoga članka staviti na raspolaganje primateljima usluga u dobroj vjeri, jasno i jednoznačno, nedvosmisleno, pravovremeno i to prije zaključivanja ugovora o pružanju usluge, ili prije pružanja usluge, ukoliko se ne sklapa pisani ugovor.
- (5) Primatelj usluge može pružatelju usluge uputiti pritužbu ili zahtjev za informacijom o pruženoj usluzi.
- (6) Pružatelj usluge dužan je u roku od 8 dana od dana zaprimanja pritužbe ili zahtjeva, odgovoriti primatelju usluge na pritužbu ili na zahtjev za informacijom o pruženoj usluzi.

Osiguranje sigurnosti usluga Članak 22.

- (1) Pružatelj usluge je obavezan obavijestiti primatelja usluge o opasnostima koje po svojoj prirodi mogu predstavljati izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge.
- (2) Za određene uslužne djelatnosti čije pružanje predstavlja izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge, propisat će se da pružatelji usluga te uslužne djelatnosti ugovore osiguranje profesionalne odgovornosti ili predvide drugo jamstvo koje je jednakovrijedno ili bitno usporedivo s obzirom na svoju svrhu.
- (3) Kada se pružatelj usluga poslovno nastanjuje na teritoriju Republike Hrvatske nadležno tijelo ne može zahtijevati osiguranje ili drugo odgovarajuće rješenje ako je, u drugoj državi ugovornici EGP-a u kojoj već ima sjedište, pružatelj usluge već pokriven osiguranjem koje je jednakovrijedno na teritoriju Republike Hrvatske ili bitno usporedivo s obzirom na namjenu ili pokriće koje se osigurava u smislu osiguranog rizika, osigurane

svote ili gornje granice jamstva i mogućeg isključenja iz pokrivača. U slučaju djelomične jednakovrijednosti nadležno tijelo može zatražiti dodatna jamstva za pokriće nepokrivenih rizika.

- (4) Ako od pružatelja usluge sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske nadležno tijelo zahtijeva potpisivanje osiguranja od profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo, kao dostatan dokaz prihvaćaju se potvrde takvog osiguranja izdane od ovlaštenih financijskih institucija i osiguravatelja sa sjedištem u državi ugovornici EGP-a.
- (5) U smislu ovoga članka pojedini pojmovi imaju sljedeće značenje:
 - “izravna i posebna opasnost” znači opasnost koja izravno proizlazi iz pružanja usluge,
 - “zdravlje i sigurnost” znači sprječavanje smrtnog slučaja ili ozbiljne osobne ozljede primatelja usluge ili treće osobe,
 - “financijska sigurnost” znači sprječavanje značajnog novčanog gubitka ili pada vrijednosti imovine primatelja usluga,
 - “osiguranje profesionalne odgovornosti” znači osiguranje koje pružatelj usluge zaključuje u vezi s potencijalnim odgovornostima prema primateljima i, po potrebi, trećim stranama koje proizlaze iz pružanja usluge.

Poslovne komunikacije reguliranih profesija **Članak 23.**

- (1) Poslovne komunikacije reguliranih profesija ne podliježu potpunim zabranama.
- (2) Poslovne komunikacije reguliranih profesija moraju poštivati profesionalna pravila koja su sukladna specifičnoj prirodi profesije, a posebno ona pravila koja se odnose na njenu neovisnost, dostojanstvo, integritet i poslovnu tajnu.
- (3) Profesionalna pravila o poslovnoj komunikaciji moraju biti nediskriminirajuća, opravdana prevladavajućim kategorijama javnog interesa te razmjerna.

Multidisciplinarne djelatnosti **Članak 24.**

- (1) Pružateljima usluga se ne mogu propisati uvjeti koji ih obvezuju na obavljanje isključivo određene, specifične djelatnosti ili koji ograničavaju zajedničko ili partnersko obavljanje različitih djelatnosti.
- (2) Iznimno od stavka 1. ovoga članka takvim propisanim uvjetima mogu biti obvezani sljedeći pružatelji usluga:
 - 1) regulirane profesije, ako su ti uvjeti opravdani, kako bi se zajamčila usklađenost s propisima koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje, a razlikuju se s obzirom na specifičnu prirodu svake profesije te ako su takvi uvjeti potrebni kako bi se osigurala njihova neovisnost i nepristranost;
 - 2) pružatelji usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkoga nadzora, testiranja ili pokusa, ako su takvi uvjeti potrebni za osiguranje njihove neovisnosti i nepristranosti.
- (3) U slučaju usvajanja zahtjeva za odobrenje pružanja usluga multidisciplinarnih djelatnosti između pružatelja usluga reguliranih profesija i pružatelja usluga na području certificiranja, akreditacije, tehničkoga nadzora, testiranja ili pokusa, koji zajednički ili partnerski izvode različite djelatnosti, potrebno je osigurati:
 - 1) sprječavanje sukoba interesa i nespojivosti između određenih djelatnosti;
 - 2) potrebnu neovisnosti i nepristranosti za određene djelatnosti;
 - 3) međusobnu usklađenost propisa koji uređuju profesionalnu etiku i ponašanje za različite djelatnosti, a posebno u pogledu poslovne tajnosti.

VII. UPRAVNA SURADNJA I NADZOR

Upravna suradnja s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom

Članak 25.

- (1) Upravna suradnja, u svrhu nadzora pružatelja usluga, s državama ugovornicama EGP-a i Europskom komisijom (u daljnjem tekstu: Komisijom) provodi se putem IMI sustava.
- (2) Vlada Republike Hrvatske imenuje nacionalnog IMI koordinatora (u daljnjem tekstu: NIMIC) na prijedlog čelnika središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo.
- (3) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo ovlašćuje osobu koja će obavljati poslove nacionalnog koordinatora za primjenu i provođenje ovoga Zakona (u daljnjem tekstu: nacionalni koordinator za usluge).
- (4) NIMIC koordinira rad:
 - 1) nacionalnog koordinatora iz stavka 3. ovoga članka;
 - 2) nacionalnog koordinatora iz članka 65. stavka 1. Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija.
- (5) Nadležna tijela dužna su elektroničkim putem, na zahtjev druge države ugovornice EGP-a, pružiti zatražene informacije i pomoć te poduzeti odgovarajuće mjere u najkraćem mogućem roku.
- (6) NIMIC je dužan izvijestiti Komisiju o slučajevima kada druge države ugovornice EGP-a ne ispune svoje obveze vezane uz upravnu suradnju po zahtjevima nadležnih tijela ili NIMIC-a.

Informacije o pružateljima usluga

Članak 26.

- (1) Nadležna tijela dužna su u sklopu upravne suradnje iz članka 25. ovoga Zakona, na zahtjev druge države ugovornice EGP-a, dostaviti informacije o pružateljima usluga elektronički putem IMI sustava, u najkraćem mogućem roku.
- (2) Informacije o pružateljima usluga iz stavka 1. ovoga članka odnose se i na izdavanje:
 - 1) potvrde da pružatelj usluge ima sjedište na teritoriju Republike Hrvatske;
 - 2) potvrde da pružatelj usluge sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske obavlja djelatnost na zakonit način.

Nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske

Članak 27.

Nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske, sukladno člancima 14., 15. i 16. ovoga Zakona temeljem zahtjeva države sjedišta pružatelja usluga postavljenog putem IMI sustava slijedom upravne suradnje, provode nadležna tijela neposredno i samostalno.

Nadzor nad pružateljem usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske

Članak 28.

- (1) Na zahtjev države ugovornice EGP-a nadležna tijela dužna su provesti nadzor nad pružateljem usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske te o rezultatima nadzora i poduzetim mjerama putem IMI sustava obavijestiti državu ugovornicu EGP-a koja je postavila zahtjev za provedbu nadzora.
- (2) Nadležna tijela dužna su, putem sustava IMI, obavijestiti u što kraćem vremenskom roku sve druge države ugovornice EGP-a i Komisiju o pružateljima usluga sa sjedištem na

teritoriju Republike Hrvatske čije djelatnosti mogu ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu.

- (3) Pravila obavješćivanja iz stavka 2. ovoga članka odredit će koordinator za obavješćivanje.
- (4) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo ovlastit će osobu koja će obavljati poslove koordinatora za obavješćivanje iz stavka 3. ovoga članka i članka 30. ovoga Zakona.

Nadzor nad zakonitošću poslovanja pružatelja usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske Članak 29.

- (1) Nadležna tijela dužna su obavljati nadzor nad zakonitošću poslovanja pružatelja usluga sa sjedištem na teritoriju Republike Hrvatske i poduzimati potrebne mjere, neovisno o tome da li se usluga pruža ili je već pružena usluga uzrokovala štetu na teritoriju Republike Hrvatske ili na teritoriju druge države ugovornice EGP-a.
- (2) U slučaju potrebe za činjeničnom provjerom podataka i nadzorom nad pružanjem usluga od strane pružatelja usluge koji ima sjedište na teritoriju Republike Hrvatske, a usluge pruža u drugoj državi ugovornici EGP-a, nadležno tijelo uputit će zahtjev za upravnu suradnju putem IMI sustava dotičnoj državi ugovornici EGP-a. Zahtjev mora biti utemeljen, a razmijenjene informacije smiju se koristiti samo u svrhu zbog koje su zatražene.

Mjere upozorenja Članak 30.

- (1) Ako nadležno tijelo sazna za radnje ili okolnosti vezane za neku uslužnu djelatnost koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okolišu na teritoriju Republike Hrvatske ili teritoriju drugih država ugovornica EGP-a o tome će bez odgode obavijestiti koordinatora za obavješćivanje iz članka 28. stavka 4. ovoga Zakona.
- (2) Koordinator za obavješćivanje će o okolnostima iz stavka 1. ovoga članka u što kraćem roku obavijestiti državu sjedišta, druge uključene države ugovornice EGP-a i Komisiju.

Informacije o ugledu pružatelja usluga Članak 31.

- (1) Na temelju pisanog i obrazloženog zahtjeva druge države ugovornice EGP-a, nadležno tijelo dostavit će, putem IMI sustava, tražene podatke o pružatelju usluga koji su neposredno vezani uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga.
- (2) O disciplinskim ili upravnim mjerama neposredno vezanim uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga ili kaznenim sankcijama nadležno tijelo obavještavat će samo ako je donesena pravomoćna i izvršna odluka. Nadležno tijelo dužno je izvijestiti na temelju kojih odredbi nacionalnog zakonodavstva je donesena pravomoćna i izvršna odluka.
- (3) Nadležno tijelo dužno je izvijestiti, u slučaju obavještavanja o ostalim odlukama neposredno vezanim uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga, da li je donesena pravomoćna i izvršna odluka ili je u tijeku žalbeni postupak, u kojem slučaju je dužno izvijestiti kada se očekuje izvršnost odluke.
- (4) Nadležno tijelo dužno je obavijestiti pružatelja usluga o podacima iz stavka 1. ovoga članka dostavljenim po zahtjevu druge države ugovornice EGP-a.

VIII. NADZOR NAD PROVEDBOM ZAKONA I PREKRŠAJNE ODREDBE

Upravni i inspeksijski nadzor

Članak 32.

- (1) Upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavlja središnje tijelo državne uprave nadležno za gospodarstvo.
- (2) Inspeksijski nadzor nad provođenjem ovoga Zakona i propisa donesenih na temelju ovoga Zakona obavljaju inspektori u skladu s nadležnostima koje proizlaze iz propisa o ustrojstvu i djelokrugu rada središnjih tijela državne uprave te drugih propisa koji određuju njihovu nadležnost.
- (3) Inspektori su dužni obavljati svoje dužnosti neovisno, savjesno i nepristrano te čuvati povjerljivost podataka kad je to potrebno kako bi zaštitili poslovne tajne ili sačuvali osobne podatke u skladu s propisima Republike Hrvatske.

Prekršajne odredbe

Članak 33.

- (1) Novčanom kaznom od 5.000,00 do 30.000,00 kuna kaznit će se za prekršaj pravna ili fizička osoba, odnosno pružatelj usluge koji:
 - 1) na primatelja usluge primjenjuje diskriminirajuće zahtjeve uvjetovane državljanstvom ili mjestom prebivališta ili boravišta iz članka 19. stavka 1. ovoga Zakona;
 - 2) ne stavlja primatelju usluge na raspolaganje informacije sukladno članku 21. ovoga Zakona;
 - 3) ne odgovori na pritužbu ili zahtjev primatelja usluge u roku iz članka 21. stavka 6. ovoga Zakona;
 - 4) ne obavijesti primatelja usluge o opasnostima sukladno članku 22. stavku 1. ovoga Zakona;
 - 5) ne ugovori osiguranje profesionalne odgovornosti ili drugo jamstvo sukladno članku 22. stavku 2. ovoga Zakona.
- (2) Prekršajne odredbe, izuzev onih iz stavka 1. ovoga članka, utvrđuju se sukladno posebnim propisima za uslužne djelatnosti na koje se primjenjuje ovaj Zakon.

IX. PRIJELAZNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Članak 34.

Provedba i primjena ovoga Zakona provodi se uz poštivanje posebnih propisa o zaštiti osobnih podataka.

Članak 35.

Ukoliko ovim Zakonom nije drukčije propisano, na sve postupke iz ovoga Zakona koji se odnose na regulirane profesije i priznavanje inozemnih stručnih kvalifikacija u svrhu pružanja usluga, odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija.

Članak 36.

Ukoliko ovim Zakonom nije drukčije propisano, na sve postupke iz ovoga Zakona koji se odnose na upravne stvari, odgovarajuće se primjenjuju odredbe Zakona o općem upravnom postupku.

Članak 37.

Pružatelji usluga na koje se primjenjuju pravila strukovnih udruga, ili profesionalnih tijela koje predviđaju vansudsko rješavanje sporova, o toj činjenici, kao i o postupku ostvarenja vansudskog rješavanja sporova, obavještavaju primatelja usluga shodno članku 21. ovog Zakona.

Članak 38.

- (1) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo pravilnikom će propisati:
 - 1) djelokrug rada NIMIC-a iz članka 25. stavka 2. ovoga Zakona;
 - 2) djelokrug rada, postupak imenovanja i potrebne uvjete za obavljanje poslova nacionalnog koordinatora za usluge iz članka 25. stavka 3. ovoga Zakona;
 - 3) djelokrug rada koordinatora za obavješćivanje iz članka 28. stavaka 3. i 4. i članka 30. ovoga Zakona;
 - 4) pravila o mjerama vezanim uz sigurnost usluga iz članka 17. ovoga Zakona;
 - 5) sadržaj informacija iz članka 20. ovoga Zakona;
 - 6) način upravne suradnje iz članka 25. stavka 1. ovoga Zakona.
- (2) Čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo će donijeti pravilnik iz stavka 1. ovoga članka u roku od godine dana od dana stupanja na snagu ovoga Zakona.

Članak 39.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim odredaba članka 6. stavaka 2., 3., 4. i 5., članka 9. stavka 1., članka 10. stavaka 2. i 3., članka 12., članka 13., članka 14., članka 15., članka 16., članka 17., članka 18., članka 20. stavka 1., članka 21., članka 22. stavaka 3. i 4., članka 23., članka 24., članka 25. stavaka 1., 5. i 6., članka 26., članka 27., članka 28., članka 29., članka 30., članka 31. i članka 33. stavka 1. točki 2) i 3) ovoga Zakona koje stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske Europskoj uniji.

OBRAZLOŽENJE ODREDBA PRIJEDLOGA ZAKONA

Uz članak 1.

Ovim se člankom određuje svrha ovoga Zakona, te se propisuju sigurnost i kvaliteta usluga, način donošenja provedbenih propisa, te nadzor nad primjenom prava na poslovni nastan i slobode pružanja usluga. Ovim se člankom propisuje i sukladnost ovoga Zakona s Direktivom 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu.

Uz članak 2.

Ovim člankom propisuju se usluge na koje se ovaj Zakon ne primjenjuje. Ovaj Zakon se primjenjuje isključivo na pružatelje usluga s pravom na poslovni nastan u Republici Hrvatskoj ili u državi ugovornici Europskog gospodarskog prostora (u daljnjem tekstu: EGP-a), odnosno ne pokriva vanjske aspekte. Također, ovaj Zakon se ne odnosi na pregovore o trgovini uslugama u okviru međunarodnih organizacija. Nadalje, ovaj Zakon se primjenjuje na uslužne djelatnosti koje su otvorene za tržišno natjecanje i obuhvaća jedino one usluge koje se pružaju u zamjenu za ekonomsku naknadu. Ovaj Zakon se ne odnosi na liberalizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa, privatizaciju državnih poduzeća, ukidanje monopola u određenim uslužnim djelatnostima ili distribucijskim uslugama te uslužne djelatnosti koje su predmet posebnog zakonodavstva.

Uz članak 3.

Ovim se člankom uređuje horizontalna namjena ovoga Zakona, odnosno potreba da svi drugi posebni propisi koji se odnose na usluge iz područja primjene ovoga Zakona budu usklađeni s odredbama ovoga Zakona. Usluge iz područja primjene ovoga Zakona obuhvaćaju najrazličitije djelatnosti koje su predmet stalnih promjena. U praksi je često potrebno na pojedinačnoj osnovi ocijeniti mogu li se određene djelatnosti smatrati „uslugama“ u smislu ovoga Zakona. Ovaj članak osigurava da pravni propisi, koji eventualno nisu obuhvaćeni analitičkim pregledom nacionalnog zakonodavstva u području prava na slobodni poslovni nastan i slobodu pružanja prekograničnih usluga, budu usklađeni s europskom pravnom stečevinom. Propisana je i primjena Zakona u odnosu na posebne propise, kao i izuzeci za specifične uslužne djelatnosti.

Uz članak 4.

Ovim člankom uređeno je značenje pojmova koji se koriste u ovom Zakonu.

Uz članak 5.

Ovim člankom propisuju se upravna načela prema kojima je nadležno tijelo dužno postupati prilikom ostvarenja prava na slobodu poslovnog nastana.

Uz članak 6.

Nastavno na članak 5., propisuje se uspostavljanje elektroničke jedinstvene kontaktne točke preko koje će se moći na daljinu elektroničkim putem obaviti sve upravne postupke i ispuniti sve uvjete za pristup ili obavljanje uslužne djelatnosti. Primjerice, registracija trgovačkog

društva će se moći obaviti neposredno na nadležnom trgovačkom sudu ili preko jedinstvene kontaktne točke u registru nadležnog trgovačkog suda. Iznimku predstavljaju postupci koje je zbog same njihove prirode nemoguće riješiti na daljinu. Jedinstvena kontaktna točka će osigurati upravno pojednostavljenje kroz lagan i brz pristup informacijama u svezi pristupa i obavljanja uslužnih djelatnosti, informacija o pružateljima usluga i uslugama koje pružaju. Te informacije predstavljaju praktičnu pomoć pružateljima i primateljima usluga, ali isključuju pravno savjetovanje u pojedinačnim slučajevima.

Uz članak 7.

Ovim člankom se definira načelo slobode poslovnog nastana pružatelja usluga, odnosno slobodnog pristupa i obavljanja uslužne djelatnosti, koje ne može biti ograničeno posebnim propisom. Također, propisuje se da postupak ishoda odobrenja registracije poslovnog nastana nije ograničavajući ako se poštuju tri kriterija. Prvi kriterij zabranjuje svaki oblik diskriminacije pružatelja usluge na temelju državljanstva te mjesta prebivališta ili boravišta. Drugi kriterij zahtijeva da ishoda odobrenja za ostvarenje prava na poslovni nastan mora biti opravdano javnim interesom, dok treći kriterij zahtijeva razmjernost odobrenja zaštiti prava stranaka i javnog interesa.

Uz članak 8.

Nastavno na članak 7., definiraju se kriteriji odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti sukladno kojima sustav treba biti nediskriminativan, uz korištenje mjera koje su razmjerne i opravdane kategorijama javnog interesa. Nadalje, kriteriji trebaju biti jasni i objektivni, prethodno objavljeni, te transparentni i dostupni.

Uz članak 9.

Navedeni članak propisuje uvjete davanja odobrenja za ostvarenje prava na poslovni nastan tako što se istovrijedni ili bitno usporedivi zahtjevi i provjere ne smiju duplicirati. Time se smanjuje upravno opterećenje na pružatelje usluga koje bi nastalo ponavljanjem uvjeta. Odobrenjem se pružatelju usluge daje pravo izvođenja uslužne djelatnosti na cijelom teritoriju Republike Hrvatske. Svako rješenje nadležnog tijela treba biti u cijelosti obrazloženo i može biti predmet spora pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, što se odnosi i na slučajeve odbijanja ili ukidanja ovlaštenja, izuzev u slučaju usvajanja zahtjeva.

Uz članak 10.

Ovim člankom se propisuje trajnost odnosno vremenska neograničenost usvojenog zahtjeva pružatelja usluge, nakon što pružatelj usluge započne uslužnu djelatnost. Nadalje, propisuju se i određena izuzeća. Također, pružatelj usluge se obvezuje obavijestiti jedinstvenu kontaktnu točku o osnivanju društava kćeri i promjeni pravnog položaja.

Uz članak 11.

U članku se propisuje transparentan i nepristran postupak odabira između više kandidata ukoliko se broj raspoloživih odobrenja opravdano ograniči.

Uz članak 12.

U ovom članku se propisuju rokovi za odlučivanje o ishodu odobrenja koji obvezuju jedinstvenu kontaktnu točku i nadležno tijelo, s naglaskom na brzini postupka.

Uz članak 13.

Ovaj članak obvezuje kontaktnu točku na brzi postupak pismenog obavještanja podnositelja zahtjeva o prijemu zahtjeva, roku donošenja odluke, pravnim lijekovima i slučaju nedonošenja odluke.

Uz članak 14.

Članak definira načelo slobode pružanja usluga odnosno slobodnog pristupa i pružanja uslužne djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske. Svi uvjeti po tom pitanju trebaju biti unutar okvira triju načela: nediskriminacije s obzirom na državljanstvo ili državu poslovnog nastana, nužnosti opravdanja javnim interesom i razmjernosti postavljenom cilju.

Uz članak 15.

Člankom se zabranjuje ograničavanje slobode pružanja usluga pružatelju usluge sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a, putem različitih odredbi navedenih u ovom članku. Također, prekograničnim pružateljima usluga se mogu postaviti uvjeti koji su razmjerni zaštiti javnog interesa.

Uz članak 16.

U ovom članku se navode iznimke od načela slobode pružanja usluga iz članka 15. ovoga Zakona. Izuzeća se odnose samo na slobodu pružanja usluga, a ne i na pravo slobodnog poslovnog nastana u smislu ovoga Zakona.

Uz članak 17.

Navedenim člankom se propisuju pojedinačni slučajevi odstupanja od načela slobode pružanja usluga vezani uz izvanredne okolnosti u kojima nadležna tijela mogu, na temelju postupka propisanog pravilnikom i pod uvjetima definiranim ovim člankom, provoditi mjere vezane uz sigurnosti usluga.

Uz članak 18.

Ovaj članak zabranjuje ograničenja prema primateljima uslugama vezana uz korištenje usluga pružatelja sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a.

Uz članak 19.

Člankom se zabranjuje se svaki oblik diskriminacije primatelja usluga na temelju državljanstva ili mjesta prebivališta ili boravišta. Time se svim primateljima usluga

omogućuju jednaki uvjeti pristupa uslugama u općim uvjetima, osim u iznimnim objektivno opravdanim slučajevima.

Uz članak 20.

Ovaj članak definira obvezu nadležnog tijela na pružanje pristupa informacijama primatelju usluga vezano uz uvjete koji se primjenjuju u drugim državama ugovornicama EGP-a, u kontekstu pristupa i pružanja uslužnih djelatnosti, posebice zaštite potrošača, općih informacija o raspoloživim pravnim lijekovima te kontaktnih podataka organizacija ili udruga. Time se omogućuje transparentan sustav koji štiti prava primatelja usluge, uključujući i informacije o pravnoj zaštiti. Također, propisuje se da čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo određuje tijelo koje će biti nadležno za pristup informacijama iz ovoga članka.

Uz članak 21.

Člankom se propisuju obveze pružatelja usluga prema primatelju u kontekstu informacija o uslugama s ciljem omogućavanja sigurnosti i kvalitete usluga. Informacije trebaju biti jasne, nedvosmislene i pravovremene, te pružene primatelju usluge prije zaključivanja ugovora. Također, jamči se pravo primatelja na pritužbu ili zahtjev s obzirom na dobivene informacije, dok je pružatelj usluge dužan dati odgovor. Ovim člankom se pružatelji usluga obvezuju na transparentan sustav koji će primateljima usluga omogućiti veću sigurnost i kvalitetu usluga.

Uz članak 22.

Ovim člankom se regulira sigurnost usluga time što je pružatelj usluge dužan obavijestiti primatelja usluge o opasnostima za zdravlje i sigurnost te o riziku za financijsku sigurnost. U tu svrhu pružatelj usluge se može obvezati ugovorom o osiguranju profesionalne odgovornosti ili drugim jednakovrijednim i bitno usporedivim jamstvom. Zabranjuje se nadležnom tijelu dupliciranje zahtjeva vezanih uz navedeno osiguranje ukoliko je jednakovrijedno. Ako se radi o slučajevima djelomične jednakovrijednosti, osiguravaju se samo nepokriveni rizici. Nadalje, definira se dostatni dokaz za navedeno osiguranje, kao i ključni pojmovi u smislu ovoga članka. U kontekstu ovoga članka, osiguranje ili jamstvo trebaju biti primjereni s obzirom na prirodu i opseg rizika.

Uz članak 23.

Ovaj članak propisuje uvjete za poslovne komunikacije između reguliranih profesija.

Uz članak 24.

Ovim člankom se pružatelju usluga dopušta obavljanje više djelatnosti, ali se propisuju i iznimke kada pojedine djelatnosti ne smiju biti multidisciplinarne.

Uz članak 25.

Ovaj članak propisuje upravnu suradnju s državama ugovornicama EGP-a i s Europskom Komisijom (u daljnjem tekstu: Komisijom), putem informacijskog sustava unutarnjeg tržišta (u daljnjem tekstu: IMI sustav), sa svrhom vršenja nadzora nad pružateljem usluga. Također, člankom se propisuje i imenovanje nacionalnog IMI koordinatora (u daljnjem tekstu: NIMIC).

Nadalje, nadležna tijela se obvezuju na pružanje informacija i pomoći, kao i poduzimanje odgovarajućih mjera, prema zahtjevu druge države ugovornice EGP-a. Upravna suradnja je obveza svih država ugovornica EGP-a, a ako ona izostane, NIMIC je dužan o tome izvijestiti Komisiju.

Uz članak 26.

Člankom se nadležna tijela obvezuju na elektroničko i brzo dostavljanje informacija putem IMI sustava, osobito koje se odnose i na potvrde o sjedištu i zakonitosti poslovanja pružatelja usluga na teritoriju Republike Hrvatske. Namjera usmjerena na upravno pojednostavljenje je vidljiva i u ovom članku kroz obvezu elektroničkog načina komunikacije i brzinu protoka informacija.

Uz članak 27.

Ovim člankom se propisuje da izravan i samostalan nadzor nad pružanjem usluga na teritoriju Republike Hrvatske obavljaju nadležna tijela preko IMI sustava, prema zahtjevu države sjedišta pružatelja usluge, sukladno propisanom načelu i kriterijima slobodnog pružanja usluga. Nadzor je potreban kako bi se u okvirima zajamčene slobode osigurali uvjeti sigurnog pružanja usluga, a uključuje praćenje i utvrđivanje činjenica, rješavanje problema, te provedbu kažnjavanja u slučaju kršenja propisa.

Uz članak 28.

Člankom se propisuje obveza nadležnih tijela provođenja nadzora nad pružateljem usluge sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, odnosno obavješćivanje države ugovornice EGP-a koja je postavila zahtjev o rezultatima nadzora i poduzetim mjerama. Postupak obavješćivanja će se vršiti putem IMI sustava, a u što kraćem roku nadležna tijela su dužna obavijestiti sve druge države ugovornice EGP-a i Komisiju ukoliko pružatelji usluga mogu ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili okoliša. Pravila obavješćivanja određuje koordinator za obavješćivanje, ovlaštenog od strane čelnika središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo.

Uz članak 29.

Ovaj članak propisuje nadzor zakonitosti poslovanja pružatelja usluga koji ima sjedište na teritoriju Republike Hrvatske, odnosno poduzimanje potrebnih mjera u slučaju nastale štete na teritoriju Republike Hrvatske ili na teritoriju druge države ugovornice EGP-a, neovisno u kojoj državi ugovornici EGP-a se pruža usluga ili je uzrokovana šteta. U tu svrhu nadležno tijelo će dotičnoj državi uputiti utemeljen zahtjev za upravnu suradnju preko IMI sustava.

Uz članak 30.

Ovim člankom se propisuje mehanizam upozoravanja u kontekstu štetnosti usluga, odnosno obveza nadležnog tijela na neodgodivo obavješćivanje koordinатора za obavješćivanje, druge uključene države ugovornice EGP-a i Komisiju o uslugama koje bi mogle ozbiljno naštetiti zdravlju ili sigurnosti osoba ili naštetiti okolišu.

Uz članak 31.

Ovaj članak obvezuje nadležno tijelo na dostavljanje podataka preko IMI sustava drugoj državi ugovornici EGP-a, vezanih uz osposobljenost ili profesionalnu odgovornost pružatelja usluga. Nadležno tijelo dužno je obavijestiti pružatelja usluga o dostavljenim podacima.

Uz članak 32.

Ovim člankom se propisuje da upravni nadzor nad primjenom ovoga Zakona i relevantnih propisa provodi ministarstvo nadležno za gospodarstvo, a inspekcijski nadzor provodi Državni inspektorat.

Uz članak 33.

Ovim člankom se propisuju novčane kazne za kršenje pojedinih odredbi ovoga Zakona.

Uz članak 34.

Ovaj članak propisuje da provedba i primjena ovoga Zakona poštuje propise o zaštiti osobnih podataka.

Uz članak 35.

Ovim člankom se određuje primjena Zakona o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih stručnih kvalifikacija na sve relevantne postupke iz ovoga Zakona, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

Uz članak 36.

Ovim člankom se određuje primjena Zakona o općem upravnom postupku na sve relevantne radnje, osim ako ovim Zakonom nije drugačije propisano.

Uz članak 37.

Ovaj članak propisuje vansudsko rješavanje sporova.

Uz članak 38.

Ovaj članak određuje da će čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo pravilnikom detaljno propisati pojedina pitanja iz nadležnosti ovoga Zakona.

Uz članak 39.

Ovaj članak propisuje da Zakon stupa na snagu osmoga dana od dana objave u »Narodnim novinama«, osim dijela odredaba koje se odnose slobodno pružanje usluga na teritoriju Republike Hrvatske od strane pružatelja usluga s poslovnim nastanom u državama ugovornicama EGP-a, a koje stupaju na snagu danom pristupanja Republike Hrvatske u EU.

V. PRIMJEDBE NA NACRT PRIJEDLOGA ZAKONA O USLUGAMA

A. PRIHVAĆENE PRIMJEDBE NA PRIJEDLOG ZAKONA O USLUGAMA

- MINISTARSTVO ZAŠTITE OKOLIŠA, PROSTORNOG UREĐENJA I GRADITELJSTVA

Uz članak 2. stavak 2. točka 5.

Nalazi se potrebnim definirati koje se usluge smatraju uslugama od općeg gospodarskog interesa u Republici Hrvatskoj.

Obrazloženje: Člankom 1., točkom 3., pasus 2. Direktive 2006/123/EEZ uređeno je da zemlja članica sama definira koje usluge smatra uslugama od općeg gospodarskog interesa. S time u vezi nalazi se da popis usluga iz članka 16., stavka 1., točke 1. prijedloga Zakona nije dovoljno precizan.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.** U članku 4. stavku 1. prijedloga Zakona o uslugama dodana je točka 15. koja definira usluge od općeg gospodarskog interesa. U članku 16., stavku 1., točka 1. prijedloga Zakona o uslugama definirane su usluge od općeg gospodarskog interesa sukladno članku 17. stavku 1. Direktive o uslugama. Obzirom na to da će Zakon o uslugama biti tzv. horizontalni (krovni) Zakon za usluge iz domene Direktive o uslugama, to podrazumijeva da se u Zakonu o uslugama neće specificirati npr. sve usluge od općeg gospodarskog interesa, nego će iste specificirati ministarstva sukladno svojoj nadležnosti (u skladu s člankom 3. stavak 2. prijedloga Zakona o uslugama).

Uz članak 3. stavak 3.

Nalazi se potrebnim definirati kada je moguća iznimka neusklađenosti u posebnim zakonima s ovim Zakonom, jer iz ovakve odredbe proizlazi da svaki zakon koji uređuje poslovni nastan ili sloboda pružanja usluga u specifičnim sektorima ne trebaju biti usklađeni s ovom Zakonom. Samim time proizlazi da je stavak 3. u suprotnosti sa stavkom 1. istoga članka.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.** U članku 3. stavak 3. dodatno su definirani specifični sektori i struke na koje se odnose navedene odredbe.

Uz članak 17. stavak 3.

Poziv na pravilnik ...“ iz članka 37. stavka 1. točka 4.“... treba promijeniti.

Obrazloženje: U članku 37. stavka 1. točka 4. nije propisano donošenje nikakvog pravilnika, pa je najvjerojatnije greškom upisan krivi članak.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.** U članku 17. stavku 3. pogrešno je upisan članak 37. Odredba se odnosi na pravilnik iz članka 38. stavak 1. točka 4.

- **MINISTARSTVO UPRAVE**

Uz članak 1.

U stavku 2. članka 1. Nacrta prijedloga zakona propisano je da se zakonom uređuje način donošenja posebnih propisa, kojima nadležni ministri i ravnatelji državnih upravnih organizacija podrobnije uređuju pravo na poslovni nastan i slobodu pružanja usluga.

Ističemo da je navedena odredba suprotna Zakonu o sustavu državne uprave („Narodne novine“, broj 75/93, 48/99, 15/00, 127/00, 59/01, 199/03 i 79/07), kojim je propisano da čelnici središnjih tijela državne uprave donose provedbene propise, odnosno pravilnike, naredbe i naputke.

Stoga, predlažemo u stavku 2. riječi „posebnih propisa“ zamijeniti s riječima „provedbenih propisa“.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.** Riječ „posebni“ je zamijenjena s riječju „provedbeni“.

Uz članak 3.

U članku 3. stavku 2. rečenici drugoj predlažemo iza riječi „donose“ dodati riječ „provedbene“.

S obzirom da su čelnici središnjih tijela državne uprave ovlašteni donositi samo provedbene (podzakonske) propise.

U stavku 3. predlažemo riječi „Izuzev od stavka 2. ovoga članka, ako“ zamijeniti riječima „U slučaju da“.

Odgovor:

- **Primjedbe su prihvaćene.** Riječ „posebni“ je zamijenjena s riječju „provedbeni“ i riječ „ako s riječima „u slučaju da“.

Uz članak 6.

U članku 6. stavku 4. Nacrta prijedloga zakona predlažemo riječi „mogu obaviti sve postupke i uvjete“ zamijeniti riječima „mogu obaviti radnje u svrhu provedbe postupka, kao i radnje u svrhu ispunjenja uvjeta potrebnih za pristup uslužnim djelatnostima“.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.**

Uz članak 9.

U odredbi članka 9. stavka 4. Nacrta prijedloga zakona mišljenja smo da je potrebno, pored prava na sudsku zaštitu, utvrditi i pravo na žalbu protiv pojedinačnih akata nadležnih tijela, sukladno definiciji pojma „nadležno tijelo“ iz članka 4. točka 9) Nacrta prijedloga zakona, iz koje proizlazi da nadležno tijelo, pored središnjeg tijela, može biti i prvostupanjsko tijelo državne uprave (npr. Ured državne uprave u županiji).

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.**

Uz članak 12.

Odredbom članka 12. stavka 3. Nacrta prijedloga zakona propisano je da rok za donošenje rješenja počinje teći od dana dostave zahtjeva nadležnom tijelu.

Navedena odredba nije u skladu s odredbom članka 101. Zakona o općem upravnom postupku („Narodne novine“, broj 47/09), koja propisuje da se rok za donošenje rješenja računa od dana dostave urednog zahtjeva.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.**

Uz članak 14.

U članku 14. stavku 2. Nacrta prijedloga zakona predlažemo rečenicu: „Pristup ili pružanje uslužne djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske ne smije biti uvjetovano ispunjavanjem uvjeta suprotnim načelima:“ zamijeniti rečenicom: „Uvjeti (ili ispunjavanje uvjeta) za pristup ili pružanje uslužne djelatnosti na teritoriju Republike Hrvatske moraju biti u skladu s načelima:“

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.**

Uz članak 21.

U članku 21. stavku 1. Nacrta prijedloga zakona predlažemo riječi „na vlastitu inicijativu“ brisati, kao suvišne, jer je pravni izričaj „dužan je“ imperativne naravi, a intencija je odredbe da obveza pružanja informacija postoji neovisno od postavljenog zahtjeva.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.**

Uz članak 32.

U članku 32. stavku 3. Nacrta prijedloga zakona predlažemo riječ „pošteno“ zamijeniti riječju „savjesno“ ili „zakonito“ ili „u skladu sa zakonom i drugim propisima“.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.**

URED ZA ZAKONODAVSTVO VLADE REPUBLIKE HRVATSKE

Ad.1. S obzirom da se predlaže donošenje zakona po hitnom postupku, u nazivu Prijedloga zakona nije potrebno dvaput navoditi „Zakon o uslugama“. S obzirom na navedeno naziv treba glasiti: „Prijedlog zakona o uslugama, s Konačnim prijedlogom zakona“ pa je u tom smislu naziv potrebno popraviti.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.**

Ad.4. Nadalje, nejasnim u cijelosti držimo i odredbe članka 9. koje bi, s obzirom na naslov iznad spomenutog članka, trebale propisivati uvjete za davanje odobrenja za obavljanje uslužne djelatnosti, što po našoj ocjeni ne proizlazi iz sadržaja ova odredbe. Ocjenjujemo da će u primjeni ove odredbe biti poteškoća.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.** Naslov članka 9. odgovarajuće je promijenjen.

Ad.6. U članku 13. potrebno je dopuniti naziv „kontrolne točke“, a riječ „pismenim“ zamijeniti riječju „pisanim“ što je jezično pravilnije.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.**

Ad.7. U članku 17. stavak 3. potrebno je preispitati s osnove pozivanja na članak 37. stavak 1. točke 4. ovoga Zakona.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.** U članku 17. stavku 3. pogrešno je upisan članak 37. Odredba se odnosi na pravilnik iz članka 38. stavak 1. točka 4.

Ad.8. U člancima 35. i 36. dovoljno je navesti samo nazive zakona jer se navedenim pristupom otklanja mogućnosti da norme predloženog Zakona budu neusklađene sa kasnijim novelama tih posebnih zakona.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.**

- **MINISTARSTVO ZDRAVSTVA I SOCIJALNE SKRBI**

Uz članak 2. stavak 3. točka 4.

Predlaže se da se u članku 2. stavku 3. u točki 4. riječi „hitnu pomoć“ zamjene s riječima: „prijevoz vozilom hitne medicinske pomoći, prijevoz vozilom za sanitetski prijevoz.“

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.**

Uz članak 2. stavak 3. točka 6.

Predlaže se da se članak 2. stavak 3. točka 6. izmijeni tako da glasi: „djelatnosti zdravstvenih usluga bez obzira na to pružaju li ih zdravstvene ustanove, privatna praksa ili trgovačko društvo za obavljanje zdravstvene djelatnosti, bez obzira na način na koji su organizirane i financirane na nacionalnoj razini te bez obzira jesu li javne ili privatne. Ova iznimka obuhvaća zdravstvenu zaštitu i ljekarničke usluge koje zdravstveni djelatnici pružaju pacijentima kako bi ocijenili, zadržali ili poboljšali njihovo zdravstveno stanje.“

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.**

Uz članak 22. stavak 13.

Predlažemo da se članak 22. stavak 1. izmijeni da bude razumljiv tako da glasi: „Pružatelj usluge je obvezan obavijestiti primatelja usluge o opasnostima koje po svojoj prirodi mogu predstavljati izravnu i posebnu opasnost za zdravlje ili sigurnost primatelja usluge ili treće osobe, ili rizik za financijsku sigurnost primatelja usluge“.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.**

- **MINISTARSTVO FINACIJA**

Ad.1. U stavku 3. članka 1. Nacrta Konačnog prijedloga Zakona o uslugama (u daljnjem tekstu: NPZ) predlažemo riječ „primjenom“ zamijeniti riječju „ostvarenjem“.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.**

Ad.5. Predlažemo u naslovu Glave III, kao i u ostatku teksta izričaj „sloboda prava poslovnog nastana“ zamijeniti izričajem „sloboda poslovnog nastana“.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.** Naziv glasi: „III. PRAVO NA SLOBODU POSLOVNOG NASTANA ZA PRUŽATELJE USLUGA“.

Ad.9. U članku 14. spominje se „pružanje uslužne djelatnosti“, koje predlažemo zamijeniti izričajima „pružanje usluga“ ili „obavljanje uslužne djelatnosti“.

Odgovor:

- **Primjedba je prihvaćena.**

B. NEPRIHVACENE PRIMJEDBE NA PRIJEDLOG ZAKONA O USLUGAMA

- MINISTARSTVO ZAŠTITE OKOLIŠA, PROSTORNOG UREĐENJA I GRADITELJSTVA

Uz članak 15. stavak 2. točka (3)

Riječ „infrastrukture“ zamijeniti odgovarajućom prikladnom riječi ili riječima.

Obrazloženje: Riječ „infrastruktura“ u hrvatskom jeziku upućuje na (u pravilu) građevine koje imaju karakter zajedničkog dobra ili dobra u općoj uporabi (ceste, vodovi raznih namjena i sl.).

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Riječ „infrastruktura“ ima šire značenje i u članku 15. stavak 2. točka (3) odgovarajuće je upotrijebljena. U širem značenju „infrastruktura“ može biti npr. prometna, energetska, tehnološka, informacijska, institucionalna, itd.

Uz članak 16. više odredbi

Upućivanje na Direktive zamijeniti upućivanjem na akte Republike Hrvatske kojima su iste Direktive prenesene u pravni sustav RH.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** U novijoj nacionalnoj legislativi uobičajeno je upućivanje na Direktive. Za primjer može poslužiti Zakon o tržištu kapitala (NN 88/08).

- MINISTARSTVO UPRAVE

Uz opće primjedbe

Opća primjedba odnosi se na prijedlog donošenja zakona po hitnom postupku, te na korištenje pojmova i termina koji inače nisu uobičajeni u pravnom izričaju Republike Hrvatske, zbog čega su zakonske odredbe nerazumljive.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Obzirom da je donošenje Zakona o uslugama i usklađivanje sa zakonodavstvom Europske unije obveza iz poglavlja 3., pregovora s Europskom unijom, obveza iz Implementacijskog plana za Direktivu o uslugama, koji je Vlade Republike Hrvatske prihvatila je 25. studenoga 2010. Godine, te obveza iz Programa VRH za preuzimanje i provedbu pravne stečevine EU za 2010. godinu, predlaže se da se Zakon o uslugama donese po hitnom postupku.
- Novi pojmovi i termini koji inače nisu uobičajeni u pravnom izričaju Republike Hrvatske koriste se sukladno prihvaćenim pojmovima i terminima koji se koriste u dokumentima vezanim za pretpristupne pregovore s EU (npr. Sporazum o stabilizaciji i pridruživanju).

Uz članak 2.

Odredba članka 2. stavka 2. Nacrta prijedloga zakona nije jasna s obzirom da se navedene kategorije za koje je propisano da nisu „usluge koje pružaju pružatelji usluga s pravom na poslovni nastan“ po svojem sadržaju ne mogu smatrati uslugama.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** U članku 2. stavak 2. neke od navedenih kategorija se po svom sadržaju ne mogu smatrati uslugama. Slijedom toga je propisano da se u smislu ovog Zakona i ne smatraju uslugama sve specificirane kategorije u članku 2. stavak 2.

Uz članak 4.

U članku 4. točki 3. Nacrta prijedloga zakona iz definicije pojma „primatelj usluga“, proizlazi da je ograničen krug primatelja usluga na hrvatske državljane i državljane države ugovornice EGP-a i pravne osobe sa sjedištem u Republici Hrvatskoj i državi ugovornici EGP-a.

Nejasno je što u slučaju kad je primatelj usluge državljanin ili pravna osoba izvan navedenog kruga država.

Odgovor:

- Odredbe Zakona o uslugama odnosit će se na pružatelje i primatelje usluga iz Republike Hrvatske i država ugovornica EGP-a. Primatelji usluga iz trećih zemalja će, nakon stupanja na snagu Zakona o uslugama, imati prava sukladno ostalim posebnim propisima. **Ovako definirana odredba je u skladu s usklađenim zakonodavstvom EU i nije diskriminirajuća.**

Uz članak 20.

Odredbom članka 20 stavka 2. Nacrta prijedloga zakona propisano je da čelnik središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo određuje tijelo nadležno za pristup informacijama.

Navedena odredba nije u skladu s odredbom članka 15. stavka 1. Zakona o općem upravnom postupku, koja propisuje da se stvarna nadležnost javnopravnih tijela određuje zakonom kojim se uređuje pojedino upravno područje ili se određuje nadležnost javnopravnih tijela.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Napominje se da Zakon propisuje pristup gospodarskim informacijama koje su u djelokrugu središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo. Samo tijelo nadležno za pristup informacijama biti će određeno neposredno prije ulaska RH u EU. Sukladno praksi u državama članicama EU, za navedene informacije zaduženo je nacionalno tijelo koje će biti dio Mreže europskih centara za zaštitu potrošača. U Republici Hrvatskoj to tijelo još nije određeno.

- URED ZA ZAKONODAVSTVO VLADE REPUBLIKE HRVATSKE

Ad.2. U članku 1. stavku 1. Propisuje se što se uređuje ovim zakonom pa je tako propisano da se „Ovim Zakonom uređuje pravo na poslovni nastan ...“.

Ako se predloženim zakonom uređuje pravo na poslovni nastan nije jasno zašto se dalje u tekstu koristi izričaj „sjedište“ (članak 4., ..28., 29.,...).

Predlažemo isto razmotriti, jer propisi moraju biti ispravni ne samo u materijalnom nego i formalnom smislu, a to znači da odredbe moraju biti jasne i razumljive.

Stavak 2. članka 1. Sadržajno ne pripada ovome članku. Ukoliko se želi ovlastiti čelnike središnjih tijela državne uprave da donose provedbene propise, ovlaštenje za to mora biti sadržano u materijalnim odredbama predloženog zakona, a u prelaznim odredbama potrebno je propisati rokove za donošenje tih provedbenih propisa.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Naime ostvarenje „prava na poslovni nastan“ je registracija sjedišta ili nekog drugog organizacijskog oblika na teritoriju Republike Hrvatske. Pravo na poslovni nastan je pravo predviđeno u Sporazumu o stabilizaciji i pridruživanju, ali se trgovačko društvo registrira pri mjesno nadležnom trgovačkom sudu ako, inter alia, ispunjava uvjet da ima sjedište na teritoriju Republike Hrvatske.
- Napominje se da je Zakon o uslugama horizontalni zakon i kao takav u pravilu propisuje neke od obveza ostalih dionika u svezi donošenja provedbenih propisa u općim odredbama. U materijalnom dijelu zakona je propisana obveza čelnika središnjeg tijela državne uprave nadležnog za gospodarstvo (čl. 25. St. 2.), a rok je propisan u završnim i prijelaznim odredbama (čl. 38.).

Ad.3. Nedovoljno jasnim ocjenjujemo i odredbe članka 3. Predloženog Zakona. Što konkretno u stavku 2. Znači da se posebnim propisima „... propisuje i drugo što je odlučno...“ ili kako se to „... prenosi usklađeno zakonodavstvo ...“.

Osim navedenog, primjećujemo da se ovom odredbom propisuje, da bi se posebni propisi koji se odnose na pravo poslovnog nastana ili slobodu pružanja usluga, trebali uskladiti s odredbama predloženog zakona.

Odgovor:

- Potpisivanjem Sporazuma o stabilizaciji i pridruživanju, Republika Hrvatska je prihvatila obvezu da harmonizira svoje zakonodavstvo s usklađenim zakonodavstvom EU, koje predstavlja europsku pravnu stečevinu. Takav izričaj je uobičajen pri transponiranju EU pravnih propisa u pravni sustav Republike Hrvatske. Također se napominje da je obveza nositelja donošenja sektorskih propisa usklađenje istih s horizontalnim zakonima.

Ad.5. U članku 5. propisana su načela upravnog postupanja. Mišljenja smo da je potrebno razraditi ova načela ukoliko se namjerava osigurati njihovo provođenje, a samim time i kontrola provođenja, a ne samo ostati na deklaratornoj razini.

Osim navedenog, u stavku 2. predlažemo riječi „ovoga članka“ zamijeniti riječima „ovoga Zakona“, s obzirom na sadržaj članka 5. predloženog Zakona.

Odgovor:

- **Primjedbe se ne prihvaćaju.** Načela iz članka 5. su propisana člancima 5., 6., 7. i 10. Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09).
- Slijedom intencije članka, vidljivo je da se želi apostrofirati da je, osim postupanja temeljem Zakona o općem upravnom postupku (Čl. 36. Prijedloga Zakona) koji je

jedini postupovni propis tijela državne uprave, potrebno navedena načela primjenjivati s posebnom pažnjom, a sve u skladu s Direktivom 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006.

- **MINISTARSTVO ZNANOSTI, OBRAZOVANJA I ŠPORTA**

Uz članak 2. stavak 3. točka 4.

Predlažemo da se u članku 2. stavku 3. Nacrta Konačnog prijedloga Zakona o uslugama, iza točke 12. navede točka 13. koja glasi: „djelatnost osnivanja visokih učilišta i procesi akreditacije i osiguravanja kvalitete u visokom obrazovanju, sukladno posebnom Zakonu.“

Obrazloženje: U obrazloženju uz navedeni članak Nacrta Konačnog prijedloga Zakona navodi se da se taj Zakon ne odnosi na liberalizaciju usluga od općeg gospodarskog interesa i na uslužne djelatnosti koje su predmet posebnog zakonodavstva. Također je u članku 2. stavku 3. točki 1. Nacrta Konačnog prijedloga Zakona o uslugama, navedeno da se Zakon ne primjenjuje na „negospodarske usluge od općeg interesa“. Kako iz navedene formulacije nije vidljivo da li ona podrazumijeva djelatnost osnivanja visokih učilišta te procese akreditacije i osiguravanja kvalitete u visokom obrazovanju, iz cijelog članka 2. Nacrta Konačnog prijedloga Zakona o uslugama također nije vidljivo da li se Zakon primjenjuje ili ne primjenjuje na navedenu djelatnost, mišljenja smo da je nužno precizirati da se Zakon ne primjenjuje na tu djelatnost.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Naime u Direktivi 2006/123/EZ Europskog parlamenta i Vijeća od 12. prosinca 2006, kao i u Prijedlogu Zakona koji transponira istu, jasno je i nedvojbeno propisano da se odredbe odnose na usluge koje se pružaju iz ekonomskog interesa, a ne obuhvaćaju usluge od općeg javnog interesa, kao npr. osnivanje visokih učilišta. Posebno navođenje svih djelatnosti, a ne samo onih naglašenih u transponiranoj Direktivi, koje ne obuhvaća nadležnost Zakona, dovela bi do prohibitivne opširnosti istog.

- **MINISTARSTVO FINACIJA**

Ad.2. Budući da se ovim NPZ-om uređuje pravo na poslovni nastan i slobodu pružanja usluga na teritoriju RH u skladu s Direktivom 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu (u daljnjem tekstu: Direktiva), predlažemo izmijeniti izričaj stavka 2. članka 2. NPZ-a kako bi odgovarao sadržaju Direktive. Naime, Direktiva u članku 1. uređujući svoj predmet spominje, primjerice, da se ona „ne odnosi“, „ne bavi“, „ne utječe“ na odreneno područje, dok je stavkom 2. članka 2. NPZ-a određeno da „usluge... nisu...“. Time se dolazi, osim do neusklađenosti sadržaja (odnosno samog smisla odredbi), i do jezične neusklađenosti. Predlažemo, stoga, držati se izričaja Direktive, te stavkom 2. članka 2. ovog NPZ-a odrediti da se isti ne odnosi na pitanja (dodjele) potpora i dr.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Tekst prijedloga zakona je izričajno usklađen sa središnjim tijelima državne uprave u čiji djelokrug pripada, a teleološki i izričajno s nadležnim tijelima Europske komisije, koja se suglasila s prijedlogom obuhvata i renumeracijom teksta.

Ad.3. U točki 6. stavka 3. članka 2. NPZ-a izričaj „zdravstvene usluge bez obzira na to pružaju li ih zdravstvene ustanove“ nije jasan, te smatramo potrebnim nadopuniti isti dodatnim pojašnjenjem. Naime, čitajući trenutno navedeno postavlja se pitanje tko bi još bio ovlašten pružati zdravstvene usluge, osim zdravstvenih ustanova.

Odgovor:

- **Pojašnjenje.** Tekst prijedloga zakona je izričajno i teleološki usklađen sa središnjim tijelima državne uprave u čiji djelokrug pripada. Naime potrebno je imati prilično informacija o načinu pružanja usluga u EU, jer pogotovo pružanje zdravstvenih usluga nije u isključivoj nadležnosti zdravstvenih ustanova. Svatko licenciran i organiziran u komoru može pružati pod određenim uvjetima zdravstvene usluge, kao i uostalom i u Republici Hrvatskoj u kojoj mirovni domovi nisu zdravstvene ustanove, a pružaju i dio zdravstvenih usluga.

Ad.4. U stavku 3., članka 3. ovog NPZ-a predlažemo dodatno pojasniti koji su to specifični sektori i specifične struke, jer je ovakvo određenje preopćenito te bi izostanak točno postavljenih granica doveo do podvođenja prevelikog broja različitih sektora pod navedeni pojam.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Napominje se da se u ovom slučaju radi o horizontalnom zakonu, a ne popisu sektora i struka. Djelokruzi relevantnih tijela su već određeni zakonom i nije ih potrebno opetovano renumerirati.

Ad.6. Stavkom 1. članka 7. NPZ-a određeno je da „sloboda prava na poslovni nastan pružatelja usluga ne može biti ograničena posebnim propisom“. Postavlja se pitanje u kakvom je odnosu ova odredba s odredbom iz stavka 3., članka 3., kojom se određuje u određenim slučajevima prednost odredaba posebnih propisa pred ovim NPZ-om, kada su one u suprotnosti.

Odgovor:

- **Odgovor na pitanje.** Možda je dovoljno samo uputiti na pažljivije čitanje odredbi. Naime u članku 7. je propisano da: „(1) Sloboda prava na poslovni nastan pružatelja usluga ne može biti ograničena posebnim propisom, **osim ako ovim zakonom nije drugačije određeno.**“
- Također se ističe da odredbe nisu u suprotnosti. Ono što možda dovodi u dvojbu je da su odredbe članka 3. općeg značaja te su zato među Općim odredbama, a odredbe članka 7. uređuju meritum jednog od posebnih poglavlja (III. PRAVO NA SLOBODU POSLOVNOG NASTANA ZA PRUŽATELJE USLUGA, Načelo slobodnog pristupa ili obavljanja uslužne djelatnosti).

Ad.7. U članku 10. predlažemo točku 1. stavka 1. urediti na način kako je to u članku 11. Direktive, budući da je isto jasnije i ne stvara proturječnosti.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Sadašnji izričaj je u duhu hrvatskog pravnog izričaja i dogovoren je s Ministarstvom uprave.

Ad.8. Prema točki 1. članka 13. kontaktna točka je obavezna pismenim putem obavijestiti podnositelja zahtjeva o prijemu zahtjeva, međutim, nije jasno da li samo o svom prijemu ili i prijemu od strane nadležnog tijela, budući da je stavkom 1. članka 12. omogućeno podnošenje zahtjeva jedinstvenoj kontaktnoj točki ili neposredno nadležnom tijelu.

Odgovor:

- **Pojašnjenje.** Ukoliko je stranka podnijela uredan zahtjev nadležnom tijelu, tijelo će postupati temeljem Zakona o općem upravnom postupku, a u slučaju podnošenja zahtjeva Jedinostvenoj kontaktnoj točki, primjenjivati će se pravila Hrvatske gospodarske komore.

Ad.10. Člankom 15. uređena je zabrana ograničavanja slobode pružanja usluga na teritoriju Republike Hrvatske pružateljima usluga sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a. Prilikom uređenja ovog članka moramo upozoriti na činjenicu da bi ovakvim sadržajem, zabranjujući ograničenje slobode pružanja usluga osobama sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a, moglo doći do pozitivne diskriminacije, a na štetu pružatelja usluga sa sjedištem u Republici Hrvatskoj, što smatramo potrebnim ukloniti.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Vjerojatno je stav, citiramo: „moramo upozoriti na činjenicu da bi ovakvim sadržajem, zabranjujući ograničenje slobode pružanja usluga osobama sa sjedištem u drugoj državi ugovornici EGP-a, moglo doći do pozitivne diskriminacije, a na štetu pružatelja usluga sa sjedištem u Republici Hrvatskoj,...“ iznesen omaškom jer je u suprotnom slučaju u suprotnosti s deklariranim načelima EU koje je preuzela i Republika Hrvatska, kako u transponiranim propisima, tako i u programskim dokumentima Vlade RH. U slučaju ograničenja slobode pružanja usluga osobama sa sjedištem u drugoj državi članici EU, došlo bi do ponovnog otvaranja poglavlja 3.-Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga, kao i cijelog niza štetnih posljedica po naš pregovarački proces.

Ad.11. U točki 9. članka 16. NPZ-a spomenuti su državljani trećih zemalja, međutim, ovaj pojam „trećih zemalja“ nije prethodno nigdje definiran, što predlažemo učiniti. Pretpostavljamo da se radi o državljanima koji nisu državljani Republike Hrvatske i država ugovornica EGP-a.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** U pravilu se notorne stvari ne definiraju. Ako je definirano da se propis primjenjuje na državljane EU i državljane RH, onda je očito da su svi ostali državljani „trećih zemalja“.

Ad.12. Također, u stavku 1. članka 23. NPZ-a spomenute su „potpune zabrane“, čije pojašnjenje nije navedeno, te je potrebno isto učiniti kako bi se izbjegla različita, ponekad i suprotna, tumačenja.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Ponovno naglašavamo da je tekst prijedloga zakona izričajno usklađen sa središnjim tijelima državne uprave u čiji djelokrug pripada, a teleološki i izričajno s nadležnim tijelima Europske komisije, koja se suglasila s prijedlogom obuhvata i renumeracijom teksta. Evidentno je da su poslovne komunikacije reguliranih profesija određena iznimka koja može biti subjektom djelomičnih zabrana, ali ne potpunih. Specifičnosti će biti propisane posebnim propisima i provedbenim sektorskim propisima koje će donijeti Sabor RH i čelnici središnjih tijela državne uprave iz svog djelokruga na način da neće biti moguća različita, ponekad i suprotna, tumačenja.

- HRVATSKA UDRUGA POSLODAVACA

Uz članak 6.

Člankom 6. Nacrta prijedloga Zakona o uslugama propisuje se formiranje Jedinственe kontaktne točke na način da se propisuje da je „elektronička jedinstvena kontaktna točka Hrvatska gospodarska komora.,,

Podsjećamo kako je osnovni cilj Direktive o uslugama, a samim time i Zakona o uslugama, stimuliranje međunarodne suradnje i trgovine te pojednostavljenja poslovanja za mala i srednja poduzeća.

U skladu s tim, svrha formiranja Jedinственe kontaktne točke trebala bi biti u pružanju pomoći poduzećima u obavljanju svih administrativnih postupaka i otklanjanju barijera, od osnivanja poduzeća do dobivanja različitih dozvola i certifikata i ostalih neophodnih dokumenata vezanih uz poslovanje.

U tom smislu smatramo da je vrlo važno prilikom formiranja Jedinственe kontaktne točke u Hrvatskoj koristiti one sustave ili institute koji su već formirani upravo s ovim ciljem, poput One-stop-shopa te da nije poželjno ove aktivnosti stavljati u nadležnost institucije koja to do sada nije obavljala.

Na taj način izbjeci će se „preklapanje“ dužnosti i aktivnosti, a osim toga, osigurat će se kontinuitet prethodno pokrenutih aktivnosti, koje su upravo i pokrenute radi istog cilja.

Također, potrebno je naglasiti kako se i Direktiva, ali i tome pripadajući Zakon o uslugama, odnosi velikim dijelom i na „regulirane profesije“, koje uglavnom imaju svoje strukovne komore, pa se ovim putem dodatno mogu zbunjivati poduzetnici.

Isto tako veliki dio uslužnih aktivnosti obavljaju obrtnici, pa se opet postavlja pitanje opravdanosti dodjeljivanja ovih aktivnosti Hrvatskoj gospodarskoj komori.

Nije nevažno spomenuti da u dosadašnjem postojanju sustava Hrvatske gospodarske komore poduzetnici rijetko prepoznaju istu kao središnje mjesto u kojem će rješavati svoje administrativne probleme.

Proučavajući EU zakonodavstvo i praksu prilikom provođenja EU Direktive o uslugama te formiranja Jedinственe kontakt točke, uočili smo da u EU zakonodavstvu ne postoji strogo definirana institucija koja će ovome poslužiti, već države odabiru rješenja za koja vjeruju da su najbrža i najpouzdanija te prepoznata od strane poduzetnika kao rješenje njihovih problema.

U tom smislu i zbog svega ranije navedenoga Hrvatska udruga poslodavaca predlaže izmjenu članka 6. Nacrta prijedloga Zakona o uslugama na način da se za Jedinствену kontakt točku odredi neka od institucija koje su i do sada pružale slične ili iste usluge tj. protivimo se prijedlogu da se Hrvatske gospodarska komora odredi kao Jedinствена kontaktna točka.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Hrvatska gospodarska komora je određena kao mjesto za uspostavu jedinstvene kontaktne točke u Implementacijskom planu za Direktivu 2006/123/EZ o uslugama na unutarnjem tržištu, usvojenom od Vlade Republike Hrvatske 22. listopada 2009. godine. Određbu o jedinstvenoj kontaktnoj točki potrebno je ugraditi u Zakon o uslugama sukladno obvezama iz poglavlja 3. – Pravo poslovnog nastana i sloboda pružanja usluga, pregovora s Europskom unijom.
- Osim toga, Vlada Republike Hrvatske prihvatila je 25. studenoga 2010. godine. Prijedlog reforme sustava Hrvatske gospodarske komore i Hrvatske obrtničke komore u okviru provedbenih aktivnosti iz Programa gospodarskog oporavka, u kojem je također definirana uspostava jedinstvene kontaktne točke u Hrvatskoj gospodarskoj komori. Sukladno rokovima iz Implementacijskog plana za Direktivu o uslugama aktivnosti na uspostavi jedinstvene kontaktne točke su u tijeku.

Uz članak 16.

Predlažemo da se Konačni prijedlog Zakona o uslugama dopuni u članku 16. na način da se iza točke c) doda točka d) koja glasi: „d) usluge u sektoru toplinske energije,“

Obrazloženje: U prijedlogu Zakona o uslugama s konačnim prijedlogom Zakona o uslugama člankom 16. navedene su iznimke od slobode pružanja usluga gdje su pod točkama b) i c) navedene usluge koje su po svojoj prirodi regulirane djelatnosti u okviru energetske djelatnosti čiji pravni okvir određuje Zakon o energiji sa svim pratećim podzakonskim aktima. Ako su usluge elektroenergetskog sektora i opskrba plinom zbog prirode djelatnosti našli mjesto u ovom zakonu, nema zapreke da i toplinska energija kao regulirana energetska djelatnost, bude obuhvaćena u istom, stoga smatramo da je treba uvrstiti.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** U članku 16. prijedloga Zakona o uslugama navedene su iznimke od slobode pružanja usluga. Iznimke se odnose, između ostalog, na usluge od općeg gospodarskog interesa, od kojih su neke i specificirane u članku 16., točka 1. prijedloga Zakona. U članku 4. stavku 1. prijedloga Zakona o uslugama u točki 15. definirane su usluge od općeg gospodarskog interesa.

HRVATSKA OBRТNІČKA KOMORA

Uz općenite primjedbe

U ocjeni potrebnih sredstava za provedbu Zakona za 2010. i 2011. godinu nisu potrebna proračunska sredstva. Kako su Zakonom predviđene obveze Republike Hrvatske IMI sustava i jedinstvena kontaktna točka, to bi trebalo u Nacrtu precizirati sredstva koja će se u proračunu morati planirati za ispunjavanje tih obveza.

Kroz cijeli tekst se koristi pojam „Europski gospodarski prostor“ dok se u Zakonu o reguliranim profesijama i priznavanju inozemnih kvalifikacija (NN 124/09) koristi pojam „Europski ekonomski prostor“, te bi u cilju usklađenosti hrvatskih zakona trebalo ujednačiti i uskladiti pojmove.

Predlaže su u članku 33. Propisati niže kazne za fizičke osobe.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Priključak na IMI sustav vršit će se neposredno prije ulaska RH u EU (tri mjeseca prije ulaska), a jedinstvena kontaktna točka uspostavlja se u HGK, te slijedom navedenog u proračunu za 2010. i 2011. godinu nije potrebno osigurati dodatna proračunska sredstva.
- Predlagatelj smatra da je pojam „Europski gospodarski prostor“ u duhu hrvatskog jezika.
- Predlagatelj smatra da su propisane kazne adekvatne, obzirom da osiguravaju visoki stupanj zaštite potrošača.

MINISTARSTVO PRAVOSUDA

Uz transponiranje Direktive 2006/123 EZ. U Konačni prijedlog zakona nije dovoljno jasno transponirana odredba članka 5. Direktive 2006/123 EZ od 12. prosinca 2006. Naime, nedostaje dio o obvezi pojednostavljenja postupaka ostvarenja prava, a posebice u vezi s priznanjem stranih potvrda, odobrenje, atesta i sl.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Sve odredbe Direktive o uslugama ne mogu se prenijeti u Zakon, a obzirom na to da je članak 5. prijedloga Zakona o uslugama usklađen s odredbama Zakona o općem upravnom postupku (NN 47/09) i da će stupiti na snagu odmah, odnosno osam dana od objave Zakona u Narodnim novima, ne može se propisati obveza nadležnim tijelima da prihvaćaju strane potvrde, odobrenja, ateste i dr. sukladno odredbi članka 5. Direktive o uslugama. Nadležna tijela dužna su osigurati punu usklađenost propisa iz svoje nadležnosti s odredbama Direktive o uslugama do dana pristupanja Republike Hrvatske u EU. To se naročito odnosi na postupke ostvarivanja prava na poslovni nastan.

Uz termin „javni interes“. Trebalo bi preispitati upotrebu izričaja „javni interes“ u onim slučajevima kada se i prema Direktivi neko ograničenje, osim u javnom interesu, može propisati zato što je to potrebno radi javnog poretka i sigurnosti (npr. u članku 9. stavak 2. Konačnog prijedloga).

Također, izričaj „prevladavajuća kategorija“ koji se na više mjesta upotrebljava kada se poziva na javni interes (npr. članak 8. stavak 1. točka 2., članaka 10. stavak 1. točke 2. i 3. Konačnog prijedloga), bilo bi bolje ispustiti. Naime, umjesto izričaja „ako je broj raspoloživih odobrenja ograničen zbog prevladavajuće kategorije javnog interesa“ bilo bi bolje propisati „ako je broj raspoloživih odobrenja ograničen zbog javnog interesa“ ili „ako je broj raspoloživih odobrenja ograničen u javnom interesu“ ili slično.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Pojam „prevladavajuća kategorija javnog interesa“ definiran je u članku 4. stavak 1. točka 8. prijedloga Zakona. Slijedom navedenog kategorija javnog interesa obuhvaća kategoriju javnog poretka i kategoriju javne sigurnosti. U smislu zakonskih odredbi bilo koja kategorija javnog interesa mora biti „prevladavajuća“, kako bi bio opravdan sustav ishođenja odobrenja za poslovni nastan.

Uz članak 10. stavak 3. točka 1. Konačnog prijedloga trebalo bi ispitati da li se doista mislilo na „osnivanja društva kćeri“. Ovo stoga što iz odredbe članka 11. stavka 3. točke a. Direktive proizlazi da se misli na podružnicu, što je logičnije budući da kod osnivanja društva kćeri to društvo postaje samostalna pravna osoba tj. novi pružatelj usluge kojem ne treba poslovni nastan i na kojeg se primjenjuju pravila kao za domaća društva.

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Predlagatelj je preispitao odredbe članka 11. prijedloga Zakona o uslugama. U navedenom članku ispravno je prenesena odredba članka 11. stavak 3.(a) Direktive o uslugama. Radi se o slučaju kada određeno trgovačko društvo koje ne ulazi u područje primjene sustava ishođenja odobrenja, osnuje društvo kćer čije djelatnosti ulaze u područje primjene sustava ishođenja odobrenja.

Uz članak 33. stavak 2. određuje da se cit. „Prekršajne odredbe, izuzev onih iz stavka 1. ovoga članka, utvrđuju sukladno posebnim propisima za uslužne djelatnosti na koje se primjenjuje ovaj Zakon“. S tim u svezi napominjemo da se, sukladno načelu zakonitosti, prekršaji i prekršajno-pravne sankcije mogu propisivati samo zakonom i odlukama jedinica lokalne i područne samouprave (članak 2. Prekršajnog zakona, „NN“ 107/07)..

Odgovor:

- **Primjedba se ne prihvaća.** Odredba članka 33. stavak 2. Prijedloga Zakona o uslugama usklađena je s člankom 2. Prekršajnog zakona (NN 107/07) i potpuno je zakonita i nedvosmislena utvrđujući da se prekršajne odredbe utvrđuju sukladno posebnim propisima za uslužne djelatnosti na koje se primjenjuje ovaj Zakon.